

ĐỨC CHÚA TRỜI XÁC NHẬN CHÍNH NGÀI BẰNG NHỮNG ĐẶC TÍNH CỦA NGÀI

 Tôi hầu như thật ngạc nhiên thấy bạn tôi, Joseph Boze, ở đó, và tôi đã quay lại và mất một chút thì giờ để bắt tay anh ấy.

² Chúng ta hãy giở ra Lời của Đức Chúa Trời giờ này, tới Hê-bơ-rơ, chương thứ 1. Tôi muốn đọc, một phần, câu 1, 2, và câu 3, để rút ra chủ đề cho tối nay.

Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách,

Rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian;

Con là ở trong sự chói sáng của sự vinh hiển Ngài, và hình bóng của bốn thể Ngài, và lấy Lời có quyền phép Ngài nâng đỡ muôn vật, sau khi Con đã...bèn ngồi bên hữu Đấng Tôn Nghiêm ở trong nơi rất cao;

³ Chúng ta hãy cúi đầu giờ này để cầu nguyện. Và bây giờ trong sự Hiện diện Thiêng liêng của Ngài, nếu các bạn có nhu cầu nào muốn tỏ ra với Ngài, mời các bạn cứ giơ tay lên, và đó là yêu cầu của bạn, để Đức Chúa Trời sẽ...

⁴ Kính lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con đang đến trước ngôi Cha giờ này, bằng đức tin trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. Và chúng con đã được ban cho sự đảm bảo này, rằng, “Nếu chúng con cầu xin điều gì trong Danh Ngài, thì sẽ được ban cho.” Và Ngài biết những ước muốn và nhu cầu của chúng con, và Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ chu cấp mọi điều chúng con cần. Vì vậy, Cha ôi, chúng con cầu xin như Cha đã dạy chúng con, “Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở đất, như ở trên Trời.” Yêu cầu đó của chúng con, tối nay, có lẽ là theo sự mong ước của

Ngài để ban cho nó, và xin ban cho chúng con những đặc ân này. Xin xúc dầu cho Lời, Chúa ôi, và tất cả diễn giả và người nghe, và nguyện xin Chúa Thánh Linh đến và là người thực hiện về Lời, tối nay, giữa vòng chúng con. Vì chúng con cầu xin trong Danh Ngài. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

5 Sáng mai, tôi được biết, là buổi điểm tâm của Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn. Thường thường, nơi họ có hội họp, thì tôi có đặc ân giảng tại buổi điểm tâm của họ. Với lần này, đó là tổ chức duy nhất, mà không phải là tổ chức, nhưng, là nhóm người duy nhất mà tôi—tôi thuộc về, là những Thương Gia Cơ-đốc. Và giờ này tôi chỉ nói cho họ, trên bình diện quốc tế.

6 Bây giờ, tối nay, chúng ta tin rằng sự nhóm họp này sẽ không vô ích. Tôi đến với anh em, một mỗi, rất cổ họng, và đã hơi bị viêm cuốn phổi một chút từ...

7 Tôi đến từ Tucson nơi mà thời tiết thật tốt và khô ráo, và tôi đến đây và trời thật tốt và ẩm ướt, vì thế có sự trái ngược hoàn toàn. Nếu tất cả anh em lấy hết nước ở trên đây, nếu anh em cứ gởi nó qua con đường của chúng tôi, chúng tôi sẽ rất biết ơn điều đó. Nhưng dĩ nhiên, anh em không thể làm điều đó.

8 Nhưng tôi nói với anh em một điều, có một ẩn dụ ở đó. Tất cả các thứ của—của—của chúng ta ở Arizona, cây cối của chúng ta, thì đầy những gai nhọn. Mọi thứ đều có gai. Chính là bởi vì thời tiết khô hạn. Bây giờ nếu cùng bụi cây đó mọc lên ở trên đây, nó có thể có chiếc lá xinh đẹp đáng yêu. Đấy, nó không có nước, đó là lý do nó trở nên một cây gai.

9 Và khi hội thánh trở nên không có Nước Sự Sống, nó cũng trở nên khô khan và gai ngạnh, đâm thọc và châm chích ở mọi thứ. Nhưng nơi dòng nước Sự Sống chảy, nó nảy ra lá và làm cho nó mềm mại, êm dịu và ngọt ngào, thánh khiết và có thể chấp nhận được với Đức Chúa Trời. Vì thế nguyện xin Chúa là Đức Chúa Trời tưới nước chúng ta, tối nay, hầu cho chúng ta sẽ không là những gai nhọn; nhưng chúng ta sẽ là những chiếc lá tốt tươi để nhiều người ương ngạnh có thể ngồi xuống dưới bóng cây của chúng ta và tìm thấy sự yên nghỉ cho linh hồn họ.

¹⁰ Bây giờ tôi muốn lấy chủ đề, tối nay, nếu Chúa cho phép, và tôi đang kéo chiếc mi-crô nhỏ này lại thật gần như có thể được, bởi vì giọng tôi yếu. Tôi muốn, đọc ở đây trong Hê-bơ-rơ 1:1, tôi muốn lấy chủ đề về: *Đức Chúa Trời Xác Nhận Chính Ngài Bằng Những Đặc Tính Của Ngài*. Tôi xin phép lặp lại điều đó lần nữa, bởi vì tôi biết độ vang âm thanh này ở đây thì tệ. Đức Chúa Trời xác nhận chính Ngài bằng những đặc tính của Ngài.

¹¹ Vậy thì, hầu hết bất cứ điều gì đều được xác nhận bằng những đặc tính của nó. Và tôi có vài lời Kinh Thánh ở đây mà tôi sẽ...và ghi chú, mà tôi muốn nhắc đến. Vậy thì, một đặc tính của bất cứ điều gì xác nhận điều mà nó có.

¹² Bây giờ, giống như trong cả thiên nhiên, những bông hoa được xác nhận, nhiều lần, bởi những đặc tính của chúng. Nếu chúng gần gũi nhau, thuộc một nhóm với nhau, đặc tính của đóa hoa đó sẽ xác nhận đó là hoa gì. Và trong đời sống hoang dã, nhiều lần...

¹³ Tôi—tôi là một thợ săn. Và anh em phải biết đặc tính của thú vật mà anh em đang săn, nếu không thì đôi khi anh em có thể chắc chắn bị lừa. Chẳng hạn, như đường Stone Sheep ở trên British Columbia. Tôi vừa mới ở dưới Yukon mùa thu vừa rồi này, hai anh em ở đây bây giờ đã ở với tôi, và chúng tôi đã đi săn.

¹⁴ Vậy thì nếu anh em không biết sự khác biệt, khi anh em đang đuổi theo dấu vết một con cừu hay nai, thì anh em không thể nói sự khác nhau trừ phi anh em là một thợ săn tinh khôn. Bởi vì, chúng tạo nên những dấu vết hầu như giống nhau; chúng nhảy lên khi chúng bỏ chạy. Và lúc ấy anh em thấy một con đứng ở đằng xa, với đầu nó lẩn tránh, ồ, anh—anh em hầu như không biết sự khác nhau. Chúng gần như cùng kích cỡ; khắp phần ở hông, nó màu trắng, giống như con nai. Thật khó để kể chúng. Nhưng sừng của nó xác nhận bản chất của nó, bằng các sừng của chúng. Con cừu có sừng tròn, còn con nai có sừng chia ra. Và điều khác nữa, nai sẽ không đi ở nơi khá cao, để kiếm ăn.

¹⁵ Và rồi con dê, bước đi, cũng vậy, có một đặc tính trong con dê, và con cừu, mà anh em phải biết sự khác nhau trong chúng, khi anh em đi lên nơi cao, bởi vì cả hai chúng đều trú trên núi cao. Anh em phải biết sự khác biệt. Nhưng nếu anh em để ý, một—

một con dê tự vấp ngã khi nó bước đi; nơi mà, con cừu ngồi với hai chân của nó như thế *này*, khi nó bước đi. Đặc điểm của con đường nó tạo nên trên đường đi của nó. Anh em xác định con thú săn bằng những đặc tính của những gì nó làm, và cách nó hành động như thế nào, và những gì nó ăn, và mọi thứ. Nó tự xác định bằng đặc điểm của nó. Và rồi anh em nhảy lên một bước, và theo dõi điều gì xảy ra, anh em có thể nói cách nó hành động. Anh em có thể nói bởi đặc điểm đó của con vật khác.

¹⁶ Thế thì anh em có bao giờ để ý, tôi không biết ở đây anh em có chúng hay không, những con chim cổ vàng ấy; ồ, ánh sáng lung linh là tên thích hợp cho chúng, và một con chim giẻ cùi. Chim giẻ cùi hầu như cùng cỡ với chim cổ vàng. Và anh em thấy hai con chim đang bay, cả hai cùng một loài chim. Nếu anh em không thể thấy màu sắc, nhưng chỉ nhìn chúng, thì anh em có thể nói đó là chim cổ vàng. Chim giẻ cùi bay, nhiều hay ít, ở trong một đường thẳng trực tiếp. Nhưng chim cổ vàng, vỗ cánh của nó; khi nó vỗ cánh, nó bay xuống rồi bay lên, xuống và rồi lên. Đây, nó tự làm cho mình một động tác, giống như *thế*, và anh em có thể nói đó là đặc điểm của chim cổ vàng, theo cách nó bay.

¹⁷ Nếu anh em để ý chim—chim cút khi nó bay ra, cách nó bay lên. Và rồi theo dõi nếu anh em ở trong đầm lầy, nơi chim cút có thể ở đó, và một—một chim dễ giun. Anh em thợ săn biết điều đó. Chim dễ giun họ Wilson và chim dễ ri, chúng tự xác nhận mình bằng cách chúng bay ra và cách chúng bay đi. Chúng xác định bởi đặc điểm bay của chúng, về chúng thuộc loại chim gì. Do đó, nếu anh em chỉ nghe nói về chúng, anh em có thể nói nó là gì, cách nó đi ra, nó là chim gì, bởi đặc điểm bay của nó.

¹⁸ Giống như đàn ông và đàn bà. Cả hai đều là con người, nhưng người đàn bà có những đặc điểm khác với người đàn ông. Tôi đã đọc ở đây, cách đây không lâu, về vua Sa-lô-môn và nữ hoàng. Tôi không hề đi loanh quanh để giảng Sứ điệp ngắn của mình ở đây, với anh em, về nữ hoàng phương Nam, đến gặp vua Sa-lô-môn, và thấy ân tứ về sự phân biệt đó. Tôi đã đọc về điều đó, cách đây không lâu, và họ nói, rằng, “Một trong những vấn đề nan giải được đặt trước vua Sa-lô-môn, là, nữ hoàng này mang

theo một người đàn bà, đúng hơn là, hay những người đàn bà, và họ ăn mặc giống như đàn ông.”

19 Vậy thì, điều đó thì xa lạ trong thời ấy, nhưng chắc chắn nó được cập nhật, ngày hôm nay. Và—và anh em biết rằng điều đó không đúng. Kinh Thánh nói rằng một người đàn bà không nên làm thế. “Thật lấy làm gớm ghiếc cho một người nữ mặc quần áo thuộc về người nam.” Và Đức Chúa Trời không hề thay đổi đã phán điều đó, vì thế điều đó đúng.

20 Cho nên chúng ta thấy rằng vua Sa-lô-môn, không gì hơn là nhìn chăm họ, ông nhìn họ bước đi hay làm điều gì đó, và lập tức nói, “Đó là những phụ nữ.” Đấy, vua có thể nói bởi đặc tính của người đàn bà đó, cách nàng ứng xử, để biết người đó là đàn bà và không phải đàn ông.

21 Và thế thì phần lớn bất cứ điều gì theo cách đó, đều có đặc điểm của nó. Giống như nhiều người thì thuận tay trái, và thuận tay phải. Họ có đặc điểm về cách chính họ cư xử. Anh em có thể nói đó là người thuận tay phải hay tay trái, bởi cách họ cư xử, cách họ luôn luôn dùng tay trái hay tay phải.

Và nên nhớ, Chúa Jêsus có điều gì đó giống như thế, mà...

22 Hai tay thì thật gần như...Chúng thì giống nhau. Chúng có cùng loại vân tay ngón cái, dấu vân tay, năm ngón tay; nhỏ, theo thứ tự, và vân vân. Thông thường, đúng là bàn tay phải và bàn tay trái có cùng loại các ngón tay, bàn tay cùng cỡ như nhau, hoàn toàn chính xác. Và có sự khác nhau duy nhất, trong chúng, là một bàn tay thì ở bên trái và bàn tay kia ở bên phải. Đó là sự khác nhau duy nhất mà anh em có thể nói. Một ở bên trái, cái kia ở bên phải.

23 Vậy thì trong điều đó, Chúa Jêsus phán...Tôi có thể bỏ qua một điểm nhỏ ở đây. Chúa Jêsus phán, trong Ma-thi-ơ 24, rằng, “Những đặc tính của Thánh Linh sẽ là điều gì đó giống nhau trong những ngày sau rốt, rất gần gũi đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được.” Đấy, họ sẽ thật sự...

24 Anh em lấy bàn tay của mình và giữ cho nó đưa lên. Đấy, nếu anh em không để ý, một trong chúng trông giống như cái

kia, trong mọi cách, nhưng một trong hai bàn tay ấy là tay trái còn bàn tay kia là tay phải.

25 Đó là cách các linh hiện có trong thời sau rốt. Chúng là điều gì đó giống nhau, nhưng chúng có một đặc điểm để xác nhận chúng. Một cái là đúng, còn cái kia thì sai, và nó có thể được xác nhận bởi đặc điểm của nó.

26 Thánh Linh của Đức Chúa Trời có thể được xác nhận bởi những đặc điểm của Nó. Hiểu không? Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và linh của giáo hội. Có một linh giáo hội, và một Thánh Linh của Đức Chúa Trời mà có thể hoàn toàn không giống như linh giáo hội, chút nào.

Có một linh giáo phái.

27 Có một linh dân tộc. Có một linh đất nước. Mỗi nước, khi tôi đi vào, anh em bước vào đó, anh em thấy một linh khác nhau. Tôi đi vào Phần Lan, dân tộc tốt đẹp, nhưng có một linh Phần Lan. Tôi đi xuống vào nước Đức, có một linh nước Đức.

28 Cách đây không lâu ở đây, tôi đang đi với vợ tôi, khi chúng tôi vẫn còn sống ở Indiana, cách đây hai năm, trên đường đi tới siêu thị nhỏ. Tôi vừa mới đến nhà. Chúng tôi phải đi mua một ít thức ăn. Và trên đường tôi đi qua đó, chúng tôi...Trời lúc đó là mùa hè, anh em có thể không tin điều đó, nhưng chúng tôi thấy một phụ nữ mặc áo dài. Và điều đó rất lạ, tôi...Nó làm tôi bị sốc. Tôi—tôi nói, “Nhìn ở đó kia, trông rất lạ, người đàn bà đó đang mặc áo dài.” Những người đàn bà còn lại đang mặc đồ mà không... không thích hợp với người đàn bà. Và—và nàng nói...Tôi nói, “Ồ, đó thật sự là linh nước Mỹ, đây, linh của nước Mỹ.”

29 Vậy thì, linh của nước Mỹ, nó là một...được cho là một nước Cơ-đốc giáo, nhưng tinh thần của nước này không phải là Cơ-đốc giáo. Nó có thể được gọi là một đất nước Cơ-đốc giáo, nhưng nó cách xa hàng triệu dặm điều đó, về đặc tính phẩm cách. Vì thế, người đàn bà này, tôi nói...

Nàng nói, “Ồ, chúng ta không phải là người Mỹ à?”

30 Nói, tôi nói, “Không. Chúng ta sống ở đây. Đây là đất nước của chúng ta. Chúng ta—chúng ta—chúng ta ở lại trong nó. Chúng ta yêu nó. Nó là đất nước tốt nhất trên thế giới. Nhưng, tuy nhiên,

chúng ta không phải là người Mỹ.” Tôi nói, “Chúng ta được sanh ra từ Trên. Chúa Thánh Linh giáng xuống, và chúng ta thuộc về một Vương quốc. Nó không thuộc về thế gian này.” Tôi nói, “Đó là lý do các chị em chúng ta mặc áo dài, để tóc dài, và không trang điểm. Đây, nét đặc trưng của họ xác nhận họ như là ‘thánh khiết với Chúa,’ từ Trên trời.”

³¹ Cho nên, chúng ta đang tìm kiếm một Vương quốc. Chúng ta đang tìm kiếm một Vua để đến và tiếp nhận thần dân của Ngài vào Vương quốc Ngài. Và họ được xác nhận bằng những đặc điểm của—của họ, mà những kho báu của họ không thuộc về trái đất này hay thuộc về đất nước này. Nó thuộc về ở trên, trong miền Vinh hiển. Cho nên, họ, “Họ tìm kiếm một Thành Mả Người Xây và Người Dựng nên là Đức Chúa Trời.” Họ được xác nhận cách rõ ràng.

³² Ước mong tôi có đủ giọng để giảng cho anh chị em tối nào đó. Nhưng tôi—tôi không có được điều đó. Vậy thì, được xác nhận bởi những đặc điểm tính cách của nó.

³³ Chúng ta thấy một gương tốt ở đây trong thời gian dân Y-sơ-ra-ên, đi vào miền đất hứa. Và Đức Chúa Trời đã gọi họ theo lời hứa của Ngài. Ngài phán bảo Áp-ra-ham rằng, Ngài sẽ... dòng dõi của ông sẽ ở trong một đất nước xa lạ, trong bốn trăm năm, và rồi Ngài sẽ giải cứu họ với một cánh tay quyền năng mạnh sức, và họ sẽ đi đến một xứ, lúc đó, được hứa, đơm sữa và mật. Và rồi khi thì giờ được hứa đến gần, có một—một Pha-ra-ôn không nhận biết chức vụ lớn của Giô-sép mà người đã ở giữa họ.

³⁴ Và, đây, Đức Chúa Trời dấy lên một tiên tri tên là Môi-se. Và người được dạy dỗ trong tất cả sự khôn ngoan của người Ai-cập. Không nghi ngờ gì ông là một người tri thức, thông minh, vĩ đại, vì ông có thể dạy người Ai-cập sự khôn ngoan. Trông giống như một người hoàn toàn thích hợp—thích hợp cho sự giải cứu.

³⁵ Nhưng, anh em thấy, những gì chúng ta gọi là sự giải cứu, và những gì Đức Chúa Trời gọi sự giải cứu, là sự khác biệt nào đó.

³⁶ Bây giờ hãy xem con người này với tất cả đạo đức của mình. Ông biết ông được sanh ra để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên. Tuy nhiên, với tất cả nền giáo dục của ông, đó là tất cả điều ông biết về, và

biết rằng ông được Đức Chúa Trời kêu gọi để làm công việc này, ông đã có tất cả về...Ông có bằng Cử nhân Văn chương, và Tiến sĩ Triết học, và Tiến sĩ Luật, và vân vân. Và ông đi ra để giải cứu Y-sơ-ra-ên, và đã thất bại hoàn toàn.

³⁷ Bây giờ để ý, trông giống như, bàn chân ông đã chạm trên ngai vua xứ Ê-díp-tô, để trở nên Pha-ra-ôn, để ông có thể giải cứu dân Y-sơ-ra-ên sau khi ông trở nên Pha-ra-ôn, bởi vì ông là người kế vị ngai—ngai vua. Nhưng, anh em thấy, rằng, trong việc làm cách đó, sẽ không xác nhận được đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời trong việc giải cứu dân Ngài.

³⁸ Ngài phán Ngài sẽ giải cứu họ. Ngài sẽ “giải cứu họ bằng cánh tay quyền năng,” không phải Môi-se với một đạo quân hùng mạnh, nhưng Đức Chúa Trời với một bàn tay quyền năng.

³⁹ Chúng ta thấy rằng tiên tri này đã bỏ trốn và ở trong đồng vắng trong bốn mươi năm. Pha-ra-ôn đã mất bốn mươi năm để đưa một nền giáo dục vào trong ông, và Đức Chúa Trời đã mất bốn mươi năm để lấy nó ra khỏi ông. Vì thế chúng ta thấy, ngày nọ, mà ông, ở phía sau đồng vắng, đã gặp Chúa là Đức Chúa Trời trong một bụi gai đang cháy, trong hình thức Trụ Lửa nằm trong một bụi gai. Và ông được phán bảo cởi giày ra, rằng, đất ông đang đứng là thánh. Bây giờ nhìn xem con người có giáo dục, văn hóa, tốt đẹp này, mà đã có, theo dõi sự thay đổi của những đặc tính phẩm cách của ông sau khi ông đã gặp Đức Chúa Trời. Ngài đã làm hầu hết...

⁴⁰ Đôi khi Đức Chúa Trời làm những sự việc trong một đường lối đơn giản như vậy, và một cách đại dột như vậy, với cách suy nghĩ xác thịt. Để ý một người đã bị thất bại hoàn toàn; với tất cả quân đội Ai-cập và mọi thứ chung quanh ông để thực hiện ý chỉ của Đức Chúa Trời, với tất cả học vấn của ông, vào tuổi bốn mươi, trong thời kỳ đẹp đẽ nhất của ông. Ông đây này, tám mươi tuổi, sáng hôm sau, với vợ ông ngồi trên yên của con lừa, với một đứa con nhỏ bên hông bà, còn ông cầm gậy trong tay, đi xuống xứ Ai-cập, để tiếp quản. Anh em nói về một cảnh tượng thật lố bịch! Nhưng đó là sự hiển thị của những đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài đã có một người mà tin Lời Ngài. Chỉ thế thôi. Sự việc của nó là, anh em có thể tưởng tượng sự xâm

lược bởi một người đi tới xứ Ai-cập, nơi mà, một quân đội đã thất bại không? Nhưng đó là gì? Đặc tính phẩm cách của ông, chiến thuật của ông đã thay đổi. Ông đang đi trong Danh Chúa, “TA LÀ ĐÁNG TA LÀ.” Sự việc của nó là, ông đã đảm nhận. Ông đã đảm nhận, bởi vì ông đang đi trong Quyền năng của Chúa.

41 Trên đường đi, dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên đến miền đất hứa, ông đi đến tiếp xúc với anh em của mình, anh em giáo phái của ông, là người Mô-áp. Lúc ấy, Mô-áp, dù sao đi nữa, là dân ngoại giáo. Đó là con cháu của con gái Lót. Một trong những con cái của họ đã—đã sanh ra dân Mô-áp.

42 Vậy thì, ở trên đây, tôi muốn anh em để ý hai dân này, trái ngược nhau. Đây là dân Ai-cập, một dân nhỏ, sống rải rác, không phải một nước, không có hành pháp hay không có vua, hay không có gì, hay những người quyền cao chức trọng nào ở giữa họ, chỉ là một dân trên đường đi đến vùng đất hứa. Và tại đây họ phải đi qua xứ Mô-áp. Nó ở ngay trên đường đi đến vùng đất hứa.

43 Và Mô-áp, cũng là những kẻ tin nơi Đức Giê-hô-va, và họ có một tiên tri. Và Y-sơ-ra-ên có một tiên tri. Cả hai đều có các tiên tri.

44 Và bây giờ để ý, họ đã đến nơi mà đáng tiên tri của đất nước có tổ chức đang đi xuống để rửa sả dân khác này, bởi vì nó là dân trôi giạt, không có nơi nào để ở lại. Vì thế họ đi xuống.

Và theo dõi hai nhà tiên tri kia: Khi nói về cơ bản, cả hai đều hoàn toàn đúng. Bởi vì, để ý, Ba-la-am, giám mục, đã nói với họ, “Bây giờ, các người hãy dựng cho ta bảy bàn thờ.”

45 Bảy là con số hoàn hảo của Đức Chúa Trời, tượng trưng cho Bảy Thời đại Hội thánh, bảy ngày sáng tạo, vân vân. Bây giờ để ý, số bảy, Đức Chúa Trời hoàn tất trong số bảy.

46 “Bảy bàn thờ, và trên mỗi bàn thờ đặt một—một con bò đực.” Vậy thì đó chính xác là bàn thờ giống như vậy họ đã có dưới trại của Y-sơ-ra-ên. Ở đó họ đã đi xuống trong Y-sơ-ra-ên, với bàn thờ giống như họ có ở trên này; và của lễ cũng giống như vậy, một bò đực và một bò đực; một tiên tri và một tiên tri. Hai dân, thì trái ngược.

47 Một ví dụ rất hoàn hảo về thời đại mà chúng ta đang sống, ước gì chúng ta có thì giờ đi vào điều đó. Để ý, Đức Chúa Trời đang làm điều này bằng ẩn dụ, để chúng ta sẽ tìm thấy, sự tương tự.

48 Vậy thì, cũng vậy, Ba-la-am đòi hỏi một chiêm đực trên mỗi bàn thờ. Đó là nói về đức tin của ông nơi một Đấng Mê-si sắp đến. Một chiêm đực, một con cừu đực, đó là của lễ giống như dân Y-sơ-ra-ên; dưới trại của Y-sơ-ra-ên, ở trên này gần—trong xứ Mô-áp. Về...Về cơ bản, cả hai đều đúng, nhưng, để ý, cơ bản về giáo lý.

49 Nhưng một tiên tri dưới trại của Y-sơ-ra-ên có những đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời và Lời của Đức Chúa Trời. Người ở lại sống trong lời hứa của Đức Chúa Trời dành cho thời đại ấy, vì người ở trong đường lối đi đến miền đất hứa. Hiểu không?

50 Vậy thì, theo như phần cơ bản, Ba-la-am, Ba-lác có thể được xác nhận đúng như Môi-se.

51 Nhưng, anh em thấy, Môi-se, là tiên tri chính xác của Đức Chúa Trời, không chỉ có những phần cơ bản, nhưng còn có sự xác nhận của Đức Chúa Trời. Đấy, người đang thi hành nhiệm vụ, chính xác những gì được hứa cho thời đại ấy; không phải dành cho thời đại của Nô-ê, nhưng cho thời đại lúc ấy. “Ta sẽ mang các người vào một xứ đượm sữa và mật.” Họ đang trên đường đi, và Y-sơ-ra-ên được xác nhận bằng tiên tri của họ, là Môi-se, với Sự điệp của thời đại đó. Những đặc tính phẩm cách Đức Chúa Trời được xác nhận ở trong Môi-se. Một Trụ Lửa đi theo người. Người cũng có làm sự chuộc tội cho dân sự bằng hành động; không phải nói về điều đó, nhưng bằng hành động. Không phải những gì sẽ xảy ra; mà những gì hiện có ngay bây giờ!

52 Để ý, ông có con rắn bằng đồng được treo lên vì bệnh tật và đau yếu của dân sự, do đó Môi-se đang thực hành sự chữa lành Thiêng liêng. Ông có sự chuộc tội, con rắn bằng đồng, tượng trưng cho Đức Chúa Trời ở trong trại quân, và dân sự nhìn lên con rắn bằng đồng và được chữa lành.

53 Ông cũng có Hòn Đá bị đập đi theo ông. Và điều đó đang xác nhận Đức Chúa Trời, giữ Nước Sự sống ở giữa họ, sự vui mừng và sự cứu rỗi, để họ sẽ không bị hư mất nhưng có Sự Sống đời

đời. Nó là hình bóng của...Hòn Đá bị đập đổ trong đồng vắng là hình bóng về Đấng Christ bị đánh đập.

54 Thế thì, họ đang đi trong đường lối của lời hứa. Đó là sự xác nhận khác, tỏ cho thấy đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời. Cho dù điều này điều kia cơ bản phù hợp với Lời thế nào đi nữa; ông đã có lòng tin chính thống tuyệt đối, cộng với sự xác nhận, và đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời ở giữa họ. Đức Chúa Trời xác nhận chính Ngài. Hai tiên tri, cả hai đều là những nhà tiên tri, và cả hai đều chính thống; nhưng Đức Chúa Trời xác nhận đặc tính phẩm cách của Ngài trong Môi-se, bởi vì người có những đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời ở với người.

55 Bây giờ, một lần nữa, những đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời luôn luôn siêu nhiên, bởi vì Ngài là siêu nhiên. Đức Chúa Trời là siêu nhiên. Nó luôn luôn, là điều bất thường, với khuynh hướng suy nghĩ hiện đại của thời đại. Anh em biết điều đó. Đức Chúa Trời luôn luôn làm hỏng kế hoạch, dành cho—cho các nhóm tôn giáo trong mọi thời đại mà đã từng trôi qua.

56 Và không một lần nào đã từng có một người hay một nhóm người từng tự tổ chức dựa trên một sứ điệp mà không chết và bị bỏ xó và không bao giờ sống lại. Không có trong lịch sử. Những tín đồ Lutheran, Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, và vân vân, không bao giờ dậy lên lại, khi họ lập thành nhóm với Nó.

Đức Chúa Trời giải quyết với những cá nhân.

57 Để ý, Ngài quá khác thường với cách suy nghĩ. Đây, chúng ta đi trạch khỏi khuynh hướng, và chúng ta phải tin Nó cách này. Và rồi Đức Chúa Trời đến gần với Lời Ngài mà Ngài đã hứa, và xác nhận chính Ngài trong Lời đó. Nhóm này không thể đi tới Lời đó, bởi vì nó không tin vào Lời đó. Đây, nó bị cắt xén khỏi Lời ấy.

58 Giống như Giô-sép, người là con cháu của vua Đa-vít, và một người tốt, Giô-sép là chồng của Ma-ri. Ông là người tốt, và không nghi ngờ gì đã đọc Kinh Thánh, những quyển sách, liên tục, bởi vì...và đang trông đợi Đấng Mê-si đến, và ông đã biết lời Kinh Thánh nói gì về điều sẽ xảy ra. Ê-sai nói, “Một gái đồng trinh sẽ thọ thai.”

59 Ô, lúc ấy, ông đang đi với cô gái trẻ này, Ma-ri, có lẽ mười tám tuổi, và ông có lẽ già hơn một chút. Và rồi khi họ đã hứa hôn, nàng tỏ cho thấy sắp làm mẹ. Vậy thì điều đó hầu như khó cho Giô-sép để giải quyết việc đó. Không nghi ngờ gì điều mà Ma-ri đã nói với ông về sự thăm viếng của Gáp-ri-ên. Nhưng chúng ta để ý, theo đặc tính phẩm cách của ông đang dẫn dắt ông, ông nghi ngờ điều đó.

60 Bấy giờ nàng đã có thai trước khi kết hôn. Và, trong Kinh Thánh, hình phạt là sự chết, vì bị ném đá. Một người nữ chưa kết hôn mà đã có thai, nàng phải bị ném đá. Không có nạn mãi dâm trong Y-sơ-ra-ên. Nó bị đuổi ra ngoài. Vì thế chúng ta tìm thấy, trong Phục truyền Luật lệ ký, cho chúng ta biết điều đó.

61 Vậy thì chúng ta thấy rằng, Ma-ri, trông giống như nàng đang cố dùng Giô-sép chỉ để làm cái khiên che chắn cho hành động nào đó mà nàng đã làm. Bởi vì, nếu người ta biết nàng có thai rồi trước khi cưới, thì nàng phải bị ném đá, và nàng phải có người nào đó lúc bấy giờ để có thể làm cái khiên che chắn cho nàng. Và điều đó trông giống như, toàn bộ, giống như là điều nàng đang cố gắng làm.

62 Nhưng Giô-sép nhìn vào đôi mắt to xinh đẹp của nàng, và nàng chắc hẳn nói, “Giô-sép à, Gáp-ri-ên đã phán với tôi, ‘Đức Thánh Linh sẽ phủ bóng trên ngươi, và Người này mà ngươi sẽ được thọ thai trong ngươi—trong ngươi là thuộc về Đức Thánh Linh. Đó là Đức Chúa Trời. Đó là Người sẽ được gọi là, “Con của Đức Chúa Trời.”’” Và, Giô-sép, ông—ông—ông muốn tin điều đó, nhưng nó quá khác thường. Điều đó không bao giờ xảy ra trước đây.

63 Và đó đúng là cách xảy ra ngày nay. Nếu chúng ta có thể chỉ... Nếu tôi có cách nào đó khiến người ta thấy sự bất thường của bất cứ điều gì, nếu nó được xác nhận bởi Lời, thì đặc điểm của nó chứng minh nó là gì. Đó là Đức Chúa Trời hành động.

64 Giô-sép chắc đã biết điều này. Ông chắc đã biết, “Một gái đồng trinh sẽ thọ thai.” Nhưng ông thật thà về điều đó. Ông không muốn bỏ nàng đi, cách bí mật, nhưng ông—ông đang nghĩ về điều đó.

65 Và rồi Thiên sứ của Chúa đã hiện ra với ông trong giấc chiêm bao. Anh em có bao giờ tự hỏi tại sao Ngài xuất hiện trong giấc chiêm bao không? Không có các tiên tri của họ trong thời đó. Giấc mơ của họ quá đơn giản, nó không cần sự thông giải. Phán, “Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì Con mà người chịu thai đó là bởi Đức Thánh Linh.” Đấy, thế thì, điều đó đã được giải quyết. Đấy, thêm vào đó, Ngài đến với ông trong giấc mơ. Nhưng, anh em thấy, không có tiên tri ở đó để xác nhận Lời đó, rằng, “Đây là gái đồng trinh sẽ chịu thai.” Hiểu không? Vì thế, cho nên, Ngài đã hiện ra với ông trong một giấc mơ, bởi vì ông là người chân thật và công bình và một người tốt.

66 Và tôi tin Đức Chúa Trời sẽ đến với bất cứ người tốt nào, trong cách nào đó, và xác nhận các việc làm của Ngài với người tốt lành đó, dành cho thời đại đó, nếu người ấy được Đức Chúa Trời kêu gọi cho thời đại đó.

67 Vậy thì, nhưng nó rất khác thường, họ hầu như thật sự không thể chụp lấy điều đó. Nhưng, luôn luôn, sự hiện ra theo Lời được hứa cho thời đại đó, tất cả sự khác thường này.

Bây giờ có một số người có thể đến gần, và nói, “Ồ, điều này thì khác thường, đó là Đức Chúa Trời. *Điều này* khác thường.”

68 Nhưng, anh em thấy, nó phải được xác nhận bởi Lời, và Lời là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và rồi đặc tính phẩm cách của sự xác nhận này xác nhận nó là ai, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán, “*điều này* sẽ xảy ra,” và nó xảy ra. Hiểu không? Đặc tính phẩm cách của nó là Lời của Đức Chúa Trời được xác nhận bởi đặc tính phẩm cách của những gì đang xảy ra.

69 Ngài đã phán trong những ngày sau rốt Ngài sẽ tuôn đổ Thánh Linh. Ngài đã làm thế. Những đặc tính phẩm cách của nó đã xác nhận đó là Chúa Trời, Lời Ngài đã hứa. Xem đấy, nó luôn luôn tự xác nhận.

70 Vậy thì, luôn luôn, mọi lúc, chỉnh sửa lời, khi Lời được nói là sai. Anh em có để ý điều đó không? Nó đã xảy ra trong thời Nô-ê, để chỉnh sửa thời đại khoa học đó, rằng Đức Chúa Trời sẽ khiến mưa từ trời xuống. Đó là Môi-se, đấy, đã khiển trách họ khi họ ổn định tất cả ở xứ Ai-cập, và vân vân, nhưng Lời Đức Chúa

Trời phải đến để được xác nhận. Và Lễ thật của Lời chính sửa sự sai lầm.

⁷¹ Cho phép tôi hỏi anh chị em đôi điều. Chúng ta có thể đi xa hơn một chút ở đây. Tôi không cho rằng rao giảng sự dạy dỗ hay giáo lý, nhưng cho phép tôi chỉ hỏi anh chị em một điều.

⁷² Chúa Jêsus là Lời. Chúng ta biết điều đó. Kinh Thánh đã nói vậy. Phúc âm theo Thánh Giăng, chương 1, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Ngài vẫn là Lời. Rồi khi Ngài có thể nhận biết ý tưởng của họ, họ nên biết rằng đó là Lời, bởi vì Lời của Đức Chúa Trời đã phán đó là điều Ngài sẽ làm. Ngài là Đấng Tiên Tri.

⁷³ Bây giờ để ý, chúng ta thấy rằng khi Ngài được sanh ra, khoảng mười hai tuổi, Ngài đã đi lên dự lễ của đền tạm. Họ đã đi lên đó vào lễ Vượt qua. Và, trên đường trở về, họ đã đi ba ngày và họ để lạc mất Ngài; nhận biết, suy nghĩ, đúng hơn là, cho rằng Ngài ở ngoài đó giữa những người của họ.

⁷⁴ Chúng ta có thể rút ra một bài học của điều đó. Ngày nay cũng giống như vậy thật nhiều! Bây giờ anh chị em Giám Lý, Trưởng Lão, Lutheran, Công giáo, cho dù anh chị em là ai đi nữa, đây, anh chị em đang làm giống như vậy. Anh chị em đang nhận biết bởi vì Wesley đã có một sự phục hưng lớn, Luther đã có một cuộc phục hưng lớn, hay Ngũ Tuần đã có một sự phục hưng lớn, anh chị em đang nhận biết rằng Ngài ở giữa dân sự, khi mà, đôi khi Ngài không có ở đó.

⁷⁵ Họ đã đi tìm Ngài. Họ tìm thấy Ngài ở đâu? Họ đã lìa khỏi Ngài, ở Giê-ru-sa-lem. Và khi họ tìm thấy Ngài, Ngài đang làm gì? Một cậu bé, mười hai tuổi, có lẽ chưa bao giờ đến trường chỉ biết những gì mẹ Ngài dạy cho Ngài; và ở đây Ngài ở trong đền thờ, đang tranh luận cùng với những thầy tế lễ đó, về Lời của Đức Chúa Trời. Và họ kinh ngạc về sự thông thái của Con Trẻ này. Tại sao? Ngài là Lời. Bây giờ hãy xem.

⁷⁶ Và bây giờ không nhục nhã sao khi anh em những người Công giáo gọi Ma-ri là mẹ của Đức Chúa Trời, nhưng xin cứ để tôi tỏ cho anh chị em một sai lầm nhỏ ở đây. Nếu hội thánh được

thành lập trên Ma-ri, thì hãy xem điều gì đã xảy ra. Lúc ấy bà đã đến gần và bà nói, “Ồ, cha và mẹ của Con đã khó nhọc lắm, mà tìm con.” Hãy xem lời tuyên bố này, lúc đó bà đã định tội lỗi làm chứng của chính bà. Bà nói, “Cha và mẹ đã khó nhọc lắm, mà tìm Con.”

⁷⁷ Hãy theo dõi Lời đó. Ngài là Lời. Ngài phán, “Các người há chẳng biết Tôi phải lo việc Cha Tôi sao?” Hãy xem Lời chính sửa sự sai lầm. Ngay tại đó trước những thầy tế lễ kia, bà đã hủy bỏ lời làm chứng của mình. Bà đã nói bà đã thọ thai bởi Đức Thánh Linh, còn ở đây bà nói Giô-sép là “cha” Ngài. Thấy rằng Lời nắm bắt điều đó thật nhanh không? Ngài là Lời. Vậy thì, anh em biết một cậu bé mười hai tuổi sẽ không làm thế. Ngài là Lời. Ngài là Lời được phán cho thời đại đó, vì thế cho nên đặc tính phẩm cách được xác nhận của Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ. Ngài chỉnh sửa những sai lầm. Ngài đã phán...

Họ nói, “Ồ, chúng tôi là môn đồ của Môi-se.” Hiểu không?

⁷⁸ Ngài phán, “Nếu các người là môn đồ của Môi-se, các người sẽ biết Ta. Người đã viết về Ta. Môi-se nói, ‘Chúa là Đức Chúa Trời của các người sẽ dấy lên một Đấng Tiên tri giống như ta.’ Các người hẳn biết Ta nếu các người biết Môi-se.”

⁷⁹ Và, xem đây, Lời luôn luôn chỉnh sửa sai lầm của thời đại. Nhưng dân sự không thích tin điều đó. Họ cứ không tin, giống y như vậy.

⁸⁰ Nhưng Chúa Jêsus chỉnh sửa mẹ của chính Ngài. Và mẹ Ngài đã sai lầm, bởi vì bà đã nói rồi rằng đó là đứa con được bà thọ thai bởi Đức Thánh Linh, mà ở đây bà bác bỏ lời chứng của bà và nói rằng Giô-sép là “cha” của bà, là cha của—của Chúa Jêsus. Vậy nếu—nếu Giô-sép...

⁸¹ Nếu Ngài là con của Giô-sép, nếu Ngài làm công việc của cha Ngài, thì Ngài đã ở dưới đó trong xưởng mộc.

⁸² Nhưng Ngài lo việc Cha Ngài, ở trên Đền tạm, quở trách các tổ chức đó. Hiểu không? Ngài lo về việc của Cha Ngài, chỉ là một Cậu Bé mười hai tuổi. “Há chẳng biết Tôi phải lo việc của Cha Tôi sao?”

⁸³ Anh em để ý khi Chúa Jêsus bị Sa-tan cám dỗ không? Đặc tính phẩm cách của Ngài ở đó, khi Ngài ở trong sự cám dỗ, xác nhận Ngài là Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài ở lại sống với Lời. Hiểu không? “Có lời chép rằng,” Sa-tan nói.

Chúa Jêsus phán, “Cũng có lời chép rằng,” ở lại sống đúng với Lời.

⁸⁴ “Đức Chúa Trời, đã nhiều lần,” chúng ta đọc ở đây. “Đức Chúa Trời, đã nhiều lần,” đó là thời xưa, “nhiều cách,” nhiều con đường, “tự xác nhận chính Ngài với các đấng tiên tri của Ngài bằng những khả tượng.” Đó là đặc tính phẩm cách của một tiên tri, là khi người nói trước các sự việc và nó đã xảy ra. Vậy thì đó là tính cách về sự xác nhận của người, rằng Đức Chúa Trời ở với người. Rồi điều đó cho người có quyền thông giải Lời dành cho thời đại ấy, bởi vì, “Lời của Đức Chúa Trời đến với các đấng tiên tri,” cái đặc tính phẩm cách của nhà tiên tri, mà Ngài đã nói trước.

⁸⁵ Kinh Thánh nói, “Nếu có một người, mà những gì người đó nói ứng nghiệm, thì các người nghe người; nhưng, nếu nó không ứng nghiệm, thì đừng tin người, đừng sợ người, nhưng Ta...nếu—nếu Lời Ta không ở trong người. Nhưng nếu nó ứng nghiệm, thì Lời Ta ở trong người.” Đó là thể chứng minh của người. Đó là đặc tính phẩm cách của một tiên tri.

⁸⁶ Vậy thì, Đức Chúa Trời, trong nhiều lần, đó là cách Ngài đã tỏ cho thấy đặc tính phẩm cách về sự xác nhận của Ngài về chính Ngài với con người, bằng cách nói qua một người mà được gọi là một tiên tri. Vậy thì, Kinh Thánh nói rằng, “Đức Chúa Trời, đã nhiều lần, nhiều cách, dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta.”

⁸⁷ Chúng ta cũng đọc, qua trong Phi-e-rơ Nhì, rằng toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời được viết bởi họ. “Ấy là Thánh Linh cảm động, mà người ta, đã viết ra Kinh Thánh.” Họ là những tiên tri. Lời đến với họ và họ đã viết Nó, viết nó ra, dưới sự hà hơi mặc khải. Trước hết họ là những tiên tri được xác nhận, rồi họ—họ đã viết Lời bằng sự hà hơi, và họ có sự thông giải về sự khải thị Thiêng liêng bởi vì đó là Đức Chúa Trời ở trong con người.

⁸⁸ Vậy đó là cách Ngài bày tỏ chính Ngài trong những đặc tính phẩm cách về sự xác nhận của Ngài, những sự hiện thấy của họ được chứng thực, là đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời ở trong họ, bày tỏ chính Ngài cho dân sự biết.

⁸⁹ Bây giờ, đó là cách duy nhất Ngài ở trong Đấng Christ. Một tiên tri chỉ là một đốm nhỏ. Đấng Christ là sự đầy trọn của Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, cầu thay cho thế gian với chính Ngài. Và những đặc tính phẩm cách của Ngài xác nhận Ngài, những gì Ngài có, như Ngài đã phán, “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng tin. Nếu Ta không có đặc tính phẩm cách của Cha Ta, thì đừng tin Ta, đừng tin lời tuyên bố của Ta. Nếu Ta không có đặc tính phẩm cách của Cha Ta ở trong Ta, thì đừng tin điều đó, chút nào.”

⁹⁰ Vậy thì, những đặc tính phẩm cách của Ngài không hề thay đổi. Đức Chúa Trời không thể thay đổi tính cách của Ngài, không hơn gì—không hơn gì một—một con chiên không thể thay đổi đặc tính của nó, hay bất cứ thứ gì khác không thể thay đổi những tính cách của nó. Bởi vì, chừng nào nó còn ở trong tình trạng nguyên thủy của mình, nó là ban đầu. Và nếu anh em thay đổi bất cứ điều gì, thì anh em đã thay đổi tình trạng nguyên thủy của nó.

⁹¹ Thật giống như anh em có thể lấy một—một con heo, và anh em có thể tắm cho con heo và—và sơn móng chân cho nó, giống như các phụ nữ làm, và đánh môi son cho nó, và mặc đồ đẹp cho nó. Thả heo nái đó ra, nó chạy thẳng ngay đến vũng bùn, và tắm bùn lại. Tại sao? Nó là con heo, chỉ thế thôi. Nhưng, và, nhưng, anh em biết, anh em sẽ không làm...

⁹² Con chiên sẽ không làm thế. Nó thậm chí sẽ không đến trong vũng bùn đó. Nó không muốn liên quan gì với thứ đó. Đó là tính cách của nó. Hiểu không? Anh chị em có thể mặc cho nó cùng loại áo quần, nhưng chắc chắn nó sẽ không, nó sẽ không đi. Không phải là vấn đề bên ngoài; chính là bên trong. Vậy thì, Đức Chúa Trời là nguồn của mọi sự sống...

⁹³ Đừng bỏ lỡ điều này. Tôi đang cố gắng, về tất cả điều mà có trong tôi, để làm anh chị em hiểu được đôi điều. Hiểu không? Điều đó có ích lợi cho các bạn, thưa các bạn. Chính là vì lợi—lợi ích của anh chị em. Hiểu không?

⁹⁴ Tôi không đến đây chỉ để được thấy. Tôi không đến ở đây, vì không có nơi khác để đi. Tôi đến đây bởi vì tôi cảm thấy được đến đây. Tôi cảm thấy rằng chức vụ Chúa ban cho tôi phải được tỏ ra giữa dân sự ở đây, và tôi đang cố gắng để làm cho anh chị em thấy Đức Chúa Trời thật sự là gì bây giờ. Ngài là Lời được hứa của Ngài. Ngài luôn luôn là Lời, và Ngài xác nhận chính Ngài bởi đặc tính phẩm cách mà Ngài đã hứa. Một đặc tính phẩm cách nào đó sẽ dấy lên trong một thời gian nào đó, mà ở trong Lời, thế thì đặc tính phẩm cách của người này được cho là dấy lên xác nhận rằng đó là người ấy.

⁹⁵ Đó là lý do Chúa Jêsus phải là Đấng như Ngài đã có. Họ nên thấy điều đó. Không lạ gì họ đã bị mù. Sự việc...Đã nói, mặc dù Ngài đã làm rất nhiều phép lạ, tuy nhiên họ không thể tin, bởi vì Ê-sai nói, “Họ có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe.” Hiểu không? Mỗi thời đại, không chỉ thời đại của Ngài; nhưng mỗi thời đại, cách mà, “Đức Chúa Trời, trong nhiều lần, nhiều cách,” tuy nhiên họ thật sự không thể hiểu được điều đó.

⁹⁶ Bây giờ, đặc tính phẩm cách của Ngài không bao giờ qua đi. Nó luôn luôn giống như vậy. Vậy thì, nên nhớ, đặc tính phẩm cách của Ngài, đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời, không thể sai trật. Nếu nó không đúng, thì Đức Chúa Trời đã sai. Và Kinh Thánh đã nói, trong Ê-cơ-rơ 13:8, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Do đó, Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Tính cách Ngài đã có ban đầu, thì Ngài vẫn là tính cách giống như vậy. Mọi đường lối Ngài thực hiện, bất cứ lúc nào Ngài đã từng làm điều gì, Ngài làm giống như vậy mọi lúc. Nếu Ngài không làm vậy, thì đặc tính phẩm cách của Ngài đã thay đổi, đấy, và đặc tính phẩm cách của Ngài sẽ biểu lộ điều gì đó không phải là thuộc về Đức Chúa Trời. Hiểu không? Vậy thì chúng ta sẽ không biết nơi nào...

⁹⁷ Giống như Phao-lô đã nói, “Lại nếu kèn trổi tiếng lộn xộn, thì ai sẽ sửa soạn mà ra trận, nếu kèn trổi tiếng lộn xộn?” Vậy nếu kèn được cho là thổi hiệu lệnh “rút lui,” thì đó là điều chúng ta phải làm, rút lui. Nếu kèn thổi “thay phiên,” đó là điều chúng ta phải làm, là thay phiên. Nhưng kèn là gì? Là Lời của Đức Chúa Trời. Nó xác nhận Đức Chúa Trời, dù đó là—đó là “tiến lên, ngồi

xuống, rút lui, dần chào,” bất cứ thứ gì đi nữa. Đó là Tiếng kèn của Đức Chúa Trời.

⁹⁸ Và một tiếng kèn lộn xộn, khi Kinh Thánh nói một điều nào đó được cho là xảy ra; người nào đó nói, “Ồ, điều đó dành cho thời đại khác, điều đó.” Thế thì có tiếng không rõ ràng ở đó. Lúc ấy anh em không biết điều gì để làm.

⁹⁹ Chúa Jêsus phán, “Ta có quyền phó sự sống của Ta và có quyền lấy lại.” Không tiếng nào lộn xộn ở đó.

¹⁰⁰ Người đàn bà nói, “Chúng tôi tin Đấng Mê-si đến; và khi Ngài đến, Ngài sẽ nói cho chúng tôi biết những việc giống như Ngài đã làm.”

¹⁰¹ Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy.” Không có gì không rõ ràng ở đó. “Ta là Đấng ấy.” Ừ-m! A-men.

Họ nói, “Các tổ phụ của chúng tôi ăn ma-na trong đồng vắng.”

¹⁰² Ngài phán, “Họ, mỗi người, đều chết.” Ngài phán, “Nhưng Ta là Bánh Sự Sống đến Đức Chúa Trời của Thiên đàng.” Không có tiếng lộn xộn. “Ta là Cây Sự Sống, từ vườn Ê-đen.” Không, không có tiếng không rõ ràng về điều đó. Chắc chắn không. Không có gì không rõ ràng về điều đó. Ngài chắc chắn ở trong mọi việc mà Ngài đã làm.

¹⁰³ Kinh Thánh không đưa ra một tiếng không rõ ràng. Nó xác nhận đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời trong tiếng của nó.

¹⁰⁴ Chúa Jêsus phán, trong Phúc âm Giăng 10:37, “Ví bằng Ta không làm những việc của Cha Ta, những gì...và Ta không có đặc tính phẩm cách của Cha Ta, thì các người chớ tin Ta. Chúng là cái mà, Chúng xác nhận đặc tính phẩm cách của Cha ở trong Ta, những đặc tính phẩm cách của Cha.”

¹⁰⁵ Bởi vì, Cha là Lời, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng với Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời,” và đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời được biểu lộ bởi lời hứa của Ngài dành cho thời đại đó.

¹⁰⁶ Bây giờ nếu Ngài sống trong thời đại của Môi-se, điều đó sẽ không có tác dụng. Và nếu Môi-se sống trong thời đại của Ngài, nó sẽ không có tác dụng. Nếu Ngài sống trong thời đại của Nô-ê, nó sẽ không có tác dụng, hay là nếu Nô-ê sống trong thời của

Ngài. Nô-ê đã nói tiên tri về các sự việc dành cho thời đại đó, và đặc tính của ông cùng những gì ông đã làm xác nhận ông bằng Lời của Đức Chúa Trời. Môi-se đã làm giống như vậy.

¹⁰⁷ Và ở đây Chúa Jêsus đến, và Lời được hứa dành cho thời đại đó được xác nhận ở trong Đức Chúa Jêsus Christ bởi đặc tính phẩm cách của Lời, mà là Đức Chúa Trời. A-men.

¹⁰⁸ Sự tuôn đổ của Thánh Linh, trong những ngày sau rốt, trên những người bình thường, đã xác nhận đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời với dân sự. Ngài đã hứa điều đó. Nó là Lời. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó. Không ai có thể lấy nó lại. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó.

¹⁰⁹ Vì thế mọi điều này mà Ngài đã hứa, đó là những gì Ngài làm. Nó xác nhận đặc tính phẩm cách của Ngài. Vâng, thưa quý vị. “Đừng tin nó, đừng tin lời tuyên bố của Ta, nếu đặc tính phẩm cách của Ta không phải là của Đức Chúa Trời.”

¹¹⁰ Bây giờ để ý trong Giảng 14:12, “Kể nào tin Ta,” Ngài phán, “thì có sự xác nhận của Ta, có đặc tính phẩm cách của Ta. Kể nào tin Ta, những việc mà Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Điều đó xác nhận rằng đặc tính của Đấng Christ ở trong người ấy, biểu lộ những đặc tính phẩm cách của Ngài. A-men.

¹¹¹ Tôi cảm thấy khá mộ đạo ngay bây giờ, nếu như tôi bị khan tiếng. Đứng, thưa quý vị. Ô, chà! Đấy, không có lỗi lầm nào về Điều đó! Sự Sống của Ngài! “Kể nào tin Ta, những việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm.” Xem đấy, điều đó xác nhận đặc tính phẩm cách ấy.

¹¹² Cũng giống như vậy Ngài phán: “Nếu đặc tính phẩm cách của Ta không xác nhận chính Ta,” Đức Chúa Trời ở trong—trong Ngài, thì Ngài...đừng tin Ngài. Vậy thì, Ngài cũng phán rằng Ngài sẽ được xác nhận trong điều đó. Thế thì, điều đó, nếu điều đó không xác nhận Ngài, thì Ngài không phải là những gì Ngài phán.

¹¹³ Và, ngày hôm nay, nếu Đấng Christ không xác nhận chính Ngài, đặc tính phẩm cách của Đấng Christ xác nhận chúng ta như được thuộc về Đấng Christ, tin Lời...Chúa Jêsus là Lời, vì thế Ngài phải tin Lời. Và làm sao chúng ta có thể nói rằng chúng ta thuộc về Đấng Christ, mà chối bỏ bất cứ Lời nào của Kinh Thánh

đó? Chúa Thánh Linh của Đấng Christ là Đức Chúa Trời ở trong anh chị em, và Nó sẽ chấm dứt câu với một chữ “A-men.” Kinh Thánh nói, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” Thánh Linh của Đức Chúa Trời nói, “A-men.” Hiểu không?

114 Một trong những người đó không nói, “Không, điều đó dành cho thời đại khác; điều đó chỉ dành cho các môn đồ mà thôi.”

115 “Hãy đi khắp thế gian và giảng Tin lành cho mọi người. Kề nào, ở bất cứ nơi nào trên thế gian, mà tin, thì sẽ có những dấu hiệu này, giống như vậy.” “Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” đặc tính phẩm cách được xác nhận.

116 Điều đó làm cho Hê-bơ-rơ 1:1, “Đức Chúa Trời đã nhiều lần, dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta,” xác nhận Đấng Christ, đã sống lại ngày hôm nay, bởi đặc tính phẩm cách giống như vậy mà Ngài đã làm nhiều lần. Anh chị em để ý không? Đức Chúa Trời không hề thay đổi đường lối của Ngài.

117 Trong Kinh Thánh xưa, khi một người nằm chiêm bao thấy một giấc mơ, và không có đấng tiên tri trong xứ để biết giấc mơ này đúng hay không, họ có cách khác để biết được. Họ lấy người đó, người từng mơ giấc mơ, đưa người ấy đến đền thờ. Bảng đeo ngực của A-rôn, là thầy tế lễ thượng phẩm, treo trên trụ cột. Và người nằm chiêm bao này kể giấc mơ này. Cho dù nó có vẻ tốt lành, và thật thế nào đi nữa; nếu không có một Ánh Sáng siêu nhiên lóe ra trên những viên ngọc này, mà được gọi là Urim Thummim, (người đọc Kinh thánh ắt hiểu); thế thì, tôi không quan tâm nó có vẻ thật thế nào, nó không phải vậy. Sự khác thường của Đức Chúa Trời, đặc tính của Đức Chúa Trời, phải biểu lộ đặc tính phẩm cách của Ngài trong siêu nhiên, để tỏ cho thấy rằng Ngài xác nhận chính Ngài trên sứ điệp. A-men.

118 Tôi nói điều giống như vậy tối nay. Urim Thummim xưa đã hết, nhưng Lời vẫn là điều để xác nhận đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời, lời hứa của thời đại mà chúng ta đang sống. Đó là những đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời được xác nhận bằng lời hứa của thời đại mà chúng ta đang sống.

119 Điều đó khiến Đức Chúa Trời giống như Ngài đã có. “Trong nhiều lần,” hãy xem, “trong nhiều cách, Ngài đã dùng các đấng

tiên tri phán với các tổ phụ.” “Và luật pháp và các tiên tri đã có đến đời Giảng; kể từ đó, Nước Trời được truyền ra.” Để ý, “Nhưng trong thời sau rốt này,” Ngài phán dạy giống như đã làm lúc đó, “qua Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ.” “Đức Chúa Trời, đã nhiều lần, nhiều cách, dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta; trong thời sau rốt này,” đang làm giống như vậy, “phán với dân sự (các tổ phụ) qua Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ.” Đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và Ngài sống trong chúng ta, xác nhận chính Ngài và báo trước cho chúng ta những sự việc, mà Ngài là Đấng xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi! “Đức Chúa Trời, đã nhiều lần nhiều cách phán dạy tổ phụ chúng ta qua các đấng tiên tri, nhưng trong những ngày sau rốt này qua Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ.” Lời Kinh Thánh không thể bị giả mạo. Nó chính xác.

¹²⁰ Như tôi đã nói trước đây, Đức Chúa Trời không cần bất cứ ai để thông giải Lời này. Ngài thông giải Lời của Chính Ngài. Khi Ngài phán điều gì, thì nó xảy ra, đó là sự thông giải. Hiểu không? Ngài không cần ai nói, “Ồ, tôi tin nó có nghĩa *này*.” Đức Chúa Trời xác nhận nó bởi sự thông giải của Riêng Ngài.

¹²¹ Là, nếu lời hứa là dành cho thời đại ấy, chúng ta không thể sống trong ánh sáng của—của—của Luther, chúng ta không thể sống trong ánh sáng của Wesley, chúng ta không thể sống trong ánh sáng của bất cứ ai trong những người đó. Chúng ta phải sống trong Ánh Sáng đã được hứa dành cho thời đại này.

¹²² Điều gì xảy ra nếu Môi-se đã đi xuống xứ Ai-cập, và nói, “Ồ, chúng ta sẽ dựng một con tàu lớn. Chúng ta sẽ trôi nổi ra khỏi xứ này. Sông Nin đang dâng cao”? Họ có thể đã nhìn lại trong cuộn sách; không có lời hứa nào về điều đó. Đúng thế. Nhưng, anh em thấy, ông đã xác nhận chính mình như là tiên tri của Đức Chúa Trời, vì những gì ông đã nói ứng nghiệm, thế thì họ biết ông đã có Lời của Chúa. Pha-ra-ôn có giáo mác, nhưng Môi-se có Lời. Vì thế khi họ đi đến biển, tất cả giáo mác đều đi xuống biển; còn Môi-se đem dân Y-sơ-ra-ên băng qua biển, trên đất khô, bởi vì ông có Lời, và ông là Lời dành cho thời đại đó. Môi-se là Lời được bày tỏ dành cho thời đại đó.

Ê-li là Lời được bày tỏ dành cho thời đại đó.

123 Đấng Christ là Lời được biểu lộ, và những lời hứa mà Ngài đã hứa. “Còn ít lâu thế gian chẳng thấy Ta nữa; song các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở với các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế. Các việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Ngài đã hứa những điều này. Đó là gì? Đó là đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời tỏ lộ Lời Ngài, giống như Ngài đã làm trong mọi thời đại.

124 Ma-la-chi 4, Ngài phán, “Trước khi ngày lớn và đáng sợ của Chúa sẽ đến, này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người; và người sẽ làm cho đức tin của con cái trở lại cùng cha, trước khi ngày ấy đến.” Ngài đã hứa điều đó.

125 Chúa Jêsus phán, trong Phúc âm Lu-ca chương thứ 17, “Nhu việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì trong sự đến của Con Người cũng thế ấy, khi Con Người được bày tỏ.” Khi sự bày tỏ chính nó đang mở ra, trong những ngày khi thế gian sẽ giống như Sô-đôm, nó sẽ là gì? Đặc tính phẩm cách của lời Kinh Thánh đó được ứng nghiệm. Đức Chúa Trời xác nhận chính Ngài bởi đặc tính phẩm cách của Ngài, những đặc tính phẩm cách mà Ngài luôn luôn có. Ngài không thể lìa bỏ điều đó.

126 Những ngày sau rốt, Ngài đã xác nhận qua Con Ngài. Để ý cách Đức Chúa Trời thực hiện những điều này luôn luôn ở—như Ngài luôn—...Ngài không hề thay đổi đường lối của Ngài.

127 Ba người này đã trò chuyện với Áp-ra-ham, như chúng ta vừa mới nói ở đó, vào thời đại Sô-đôm.

128 Áp-ra-ham là người tin Chúa. Ông nhận lấy Đức Chúa Trời ở lời hứa của Ngài. Sa-ra, vợ ông, đã sáu mươi lăm tuổi, Áp-ra-ham bảy mươi lăm tuổi, khi Đức Chúa Trời kêu gọi ông. Ngài phán họ sẽ có một—một đứa con; Áp-ra-ham sẽ có một đứa con bởi Sa-ra. Điều đó có thể dường như hơi lố bịch, nhưng tôi hình dung bà đã mua tất cả—tả lót và tất, và mọi thứ, sẵn sàng, bởi vì họ sẽ có đứa con này.

129 Sau hai mươi tám ngày đầu tiên, ồ, Áp-ra-ham có thể đã nói với Sa-ra, “Mình cảm thấy thế nào, em yêu?”

“Không có gì khác.”

“Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ có đứa con ấy, dù thế nào đi nữa.”

“Làm thế nào mình biết được?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

Một năm trôi qua. “Mình thấy thế nào, em yêu?”

“Không có gì khác.”

“Chúng ta sẽ có đứa con ấy, dù sao đi nữa. Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

Năm năm trôi qua. “Mình thấy thế nào lúc này, em yêu?”

“Không có gì khác.”

“Chúng ta sẽ có đứa con ấy, dù thế nào đi nữa. Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

¹³⁰ Điều gì vậy? Ông đã có lời hứa của Đức Chúa Trời. Ông tin Đức Chúa Trời, và ông hành động giống như Đức Chúa Trời: ông nắm giữ Lời được hứa. Nó...

¹³¹ Hai mươi lăm năm trôi qua. Những chiếc tất đã đổi màu vàng, nhưng bà vẫn giữ chúng. Lúc này ông đã già, và lưng đã còng, và ở trong hình dạng rất tệ; còn tử cung Sa-ra gần như đã chết, và ông thì vô sinh. Và thật họ ở trong tình trạng kinh khủng!

¹³² “Ông cảm thấy thế nào, hỡi Áp-ra-ham, cha của các dân tộc?” những người bạn giả tin của ông nói với ông.

¹³³ “Ồ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời, tôi cảm thấy tốt đẹp. Chúng tôi sẽ đứa con đó, dù sao đi nữa.” Bởi vì người chẳng có lương lự về lời hứa Đức Chúa Trời qua sự không tin; nhưng càng mạnh mẽ, và dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời, vì tin chắc rằng điều chỉ Đức Chúa Trời đã hứa, thì Đức Chúa Trời cũng có quyền làm trọn được. A-men. Đó là đặc tính phẩm cách của một người tin.

¹³⁴ Còn bạn thì sao? Hiểu không? Còn chúng ta, con cái của Áp-ra-ham thì sao? Chúng ta được xác nhận bằng Lời của Đức Chúa Trời, như một lời hứa, và đặc tính phẩm cách của chúng ta xác nhận chính chúng ta, rằng chúng ta có thực sự tin Nó không? Hay là, anh chị em chỉ nói ấp a ấp ứng, nhảy từ đây, và qua đây,

và xuống đây, và đoán, và nói ngắc ngư loanh quanh, về Nó? Thế thì, chúng ta không phải là Cơ-đốc nhân, chúng ta chỉ giả vờ tin.

¹³⁵ Nhưng, khi chúng ta thật sự đứng với lời hứa đó, kéo theo Nó ngay tại đây và ở lại sống với Nó! Áp-ra-ham đã làm thế.

¹³⁶ Vậy thì chúng ta tìm thấy, ngày kia ông thấy ba người đến, đi bộ. Kinh Thánh nói ở đây, “Lúc trời nắng ban ngày,” phải là khoảng giữa trưa. Những người này bước đến và trò chuyện với ông. Chúng ta biết rằng hai trong số họ đi xuống thành Sô-đôm. Tôi tin chúng ta đã nói về điều đó đêm nọ. Một người trong họ đã ở lại với ông.

¹³⁷ Hãy theo dõi Người này mà ông đã gọi...đã ở lại với ông, những gì Người đã làm. Người được xác nhận bởi đặc tính phẩm cách của Ngài, mà Ngài là Ê-lô-him.

¹³⁸ Ê-lô-him, chính từ đầu tiên trong Kinh Thánh, “Ban đầu Đức Chúa Trời...” Bây giờ, bất cứ học giả nào cũng biết rằng từ *Đức Chúa Trời* ấy ở đó có nghĩa, trong tiếng Hê-bơ-rơ, là “Ê-lô-him,” mà có nghĩa là, “Đấng Toàn Năng, Đấng đầy đủ mọi sự, Đấng tự hữu,” không cần ai giúp đỡ, không cần ai thông giải; Chính Ngài làm điều đó. Ngài là Đức Chúa Trời đầy đủ mọi sự, có mặt ở mọi nơi, biết mọi sự, có quyền trên mọi sự. Ngài là Đức Chúa Trời.

¹³⁹ Ngài ở đây. Và lúc ấy Áp-ra-ham, tổ phụ này là người đã nắm giữ Lời, nhìn Người này. Và khi Người này quay lưng Ngài lại trại, Ngài phán, “Sa-ra, vợ ngươi ở đâu?”

Thưa rằng, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

¹⁴⁰ Phán, “Ta sẽ thăm viếng ngươi theo kỳ đã định, và ngươi sẽ có đứa con này mà Ta đã hứa với ngươi.”

¹⁴¹ Và Sa-ra nghe nói điều đó thì cười thầm. Và Đấng đang nói chuyện với ông, bảo ông điều mà Sa-ra đã nói trong trại, đằng sau Ngài.

¹⁴² Bây giờ, trong Sáng thế ký, anh em sẽ đọc thấy điều đó. Chúng ta thấy rằng lúc ấy, Áp-ra-ham, sau khi Người này đã tự xác nhận chính Ngài...

¹⁴³ Điều gì vậy? Hê-bơ-rơ, chương 4, câu thứ 12, cho biết, “Lời của Đức Chúa Trời là lời linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, đáng xem xét những tư tưởng và ý định trong lòng.”

¹⁴⁴ Ông biết rằng đây là Đấng ấy. Ông đã biết không có đấng tiên tri nào trên đất ngoài ông, và do đó Lời của Chúa đã đến với ông. Và ông là đấng tiên tri, và ở đây Lời đến với đấng tiên tri.

¹⁴⁵ Việc tương tự cũng xảy ra với Giảng Báp-tít. Lúc ấy đã không có một tiên tri nào trong bốn trăm năm. Tôi còn nhớ...

¹⁴⁶ Có lẽ cụ Tiến sĩ Davis đang ngồi ở đây, tối nay, thầy giảng Báp-tít Truyền giáo đầy kinh nghiệm đã làm phép báp-têm cho tôi trong Đức tin. Ông đã thường tranh luận với tôi. Ông nói, “Billy à, anh chỉ là con nít lúc này. Anh phải nghe tôi.”

Tôi nói, “Được rồi, thưa Anh Davis, tôi đang lắng nghe.”

¹⁴⁷ Ông nói, “Anh biết đấy, Giảng chưa chịu phép báp-têm. Vì thế người đang làm phép báp-têm, nhưng chưa chịu phép báp-têm; không ai xứng đáng để làm phép báp-têm cho người.” Đó là hệ thống thần học Báp-tít thích hợp. “Và ở đây Chúa Jêsus đến, và phán lúc đó...Giảng nói, ‘Tôi cần được Ngài làm phép báp-têm; tại sao Ngài lại đến với tôi?’ Và Ngài phán, ‘Hãy làm vậy đi.’” Ông nói, “Và thế thì khi người ‘đã chịu’ làm cho Ngài,” nói, “anh thấy đó, rồi Chúa Jêsus đã làm báp-têm cho Giảng. Và khi Ngài đi ra khỏi nước, thì các tầng trời mở ra và Ngài thấy Đức Chúa Trời trong hình thể của chim bồ câu, giáng xuống và đậu trên Ngài, phán, ‘Đây là Con yêu dấu của Ta, trong Con Ta vui lòng ngự.’” Nhưng, không, không phải bất đồng với Tiến sĩ Davis, nhưng ông đã sai.

¹⁴⁸ Thấy đó, Giảng là đấng tiên tri, và Lời luôn luôn đến với đấng tiên tri. Vì thế nếu Lời đã trở nên xác thịt, thì Nó phải đến với nhà tiên tri, dù thế nào đi nữa; bởi vì, người đang làm chứng về Lời, và chính đặc tính phẩm cách của người đã xác nhận người điều đó. Ở đây Lời đến, vậy thì điều gì đã xảy ra? Ngay khi người bước tới đối diện với Chúa Jêsus, Giảng nói, “Chính tôi cần phải chịu Ngài làm phép báp-têm; sao Ngài lại trở đến cùng tôi?”

¹⁴⁹ Chúa Jêsus phán, “Cứ làm vậy đi, vì chúng ta nên (thích hợp cho chúng ta) làm cho trọn mọi việc công bình như vậy.” Giảng là một tiên tri; Ngài là Lời. Ngài là Cửa Lễ, và Ngài đang chuẩn bị đi vào chức vụ trên đất của Ngài, và Cửa Lễ phải được thanh tẩy trước khi nó được dâng. Và Giảng đã làm phép báp-têm cho

Ngài, vì ông đã biết. “Cứ làm vậy đi, vì chúng ta nên làm cho trọn mọi việc công bình như vậy.” Của Lễ phải được thanh tẩy trước khi dâng, và vì vậy Giăng đã làm phép báp-têm cho Ngài. Không phải Chúa Jêsus làm phép báp-têm cho Giăng. Giăng đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus. “Cứ làm như vậy đi.”

150 Để ý, đây là Áp-ra-ham, và ông đã có Lời của Chúa. Lời của Chúa đến với ông. Ông là tiên tri. Và bây giờ ở đây Lời đến. Ngài đã gọi ông, “Hỡi Áp-ra-ham,” không phải *Áp-ram*.

151 Một vài ngày trước đó, tên ông là Áp-ram—là Áp-ram, bây giờ nó là Áp-ra-ham. Vợ ông là Sa-rai, bây giờ là “Sa-ra,” không phải S-a-r-a-i; S-a-r-a. Không phải (Á-p-r-a-h-a-m) Á-p-r-a-m, mà Á-p-r-a-h-a-m, Áp-ra-ham.

152 Và Người này đã xác nhận chính Ngài, khi Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham!”Ồ, chào ôi!

Áp-ra-ham thưa, “Lạy Ê-lô-him!”

153 Đó là Lời và đấng tiên tri, với nhau, cả hai đặc điểm được xác nhận.

154 Ê-lô-him, Ngài phán, “Vợ ngươi, Sa-ra ở đâu?”

155 Thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.” Và...Lúc ấy phép lạ đã được thực hiện. Ê-lô-him! Áp-ra-ham đã gọi Ngài, “Đấng Toàn Năng, đầy đủ mọi sự, Đức Chúa Trời có quyền trên mọi sự.”

156 Chúa Jêsus đã phán, khi Ngài còn ở trên đất, Ngài đã làm công việc giống như Ê-lô-him đó đã làm. Điều đó xác nhận đặc tính phẩm cách của Ngài như là Đức Chúa Trời.

157 Và Ngài đã phán, trước đó, “Trong những ngày sau rốt, ngay lúc Con Người đến, khi Ngài đang được bày tỏ, điều này sẽ xảy ra lần nữa, như nó đã xảy ra ở Sô-dôm.” Ê-lô-him ở giữa dân sự Ngài, Đức Chúa Trời Toàn Năng! Đó là những gì lời Kinh Thánh nói. Ê-lô-him ở giữa dân sự!

158 Trong bốn mươi năm Ngài đã làm phép báp-têm cho chúng ta bằng Đức Thánh Linh, Ê-lô-him, Đức Chúa Trời! Và hội thánh...

159 Hãy xem, Áp-ra-ham thấy một dấu hiệu, sự kêu gọi khác; một dấu hiệu, một sự kêu gọi; một sự kêu gọi, một dấu hiệu; chờ đợi

đưa con lời hứa đó. Nhưng dấu hiệu cuối cùng mà ông thấy, sự hiện ra cuối cùng, sự thăm viếng cuối cùng của Đức Chúa Trời trước khi đưa con lời hứa xuất hiện, là Ê-lô-him ở trong xác thịt con người. Lúc ấy đưa con lời hứa đến.

¹⁶⁰ Và Dòng dõi của Áp-ra-ham đang chờ đợi Con lời hứa, là Đức Chúa Jêsus Christ. Và họ đã thấy những dấu hiệu, sự tuôn đổ của Thánh Linh, việc nói tiếng lạ, sự chữa lành Thiên liêng, và vân vân. Nhưng khi Con Người được bày tỏ, Ê-lô-him sẽ trở lại với Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham và tỏ cho thấy điều giống như vậy mà Ngài đã tỏ ra ngày đó, a-men, Ê-lô-him, như đã có! Tại sao? Nó sẽ là đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời.

¹⁶¹ Vậy thì, nếu Đấng Christ là Đức Chúa Trời, “Còn ít lâu thế gian không thấy Ta nữa; song các người sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến sự kết thúc hoàn hảo, tận thế. Những việc Ta làm các người cũng sẽ làm.”

¹⁶² Chúa Jêsus phán trong—trong Lu-ca, chương thứ 17. Được rồi, khi chúng ta tin và thấy những ngày sau rốt này, bối cảnh này được tác động trở lại lần nữa.

¹⁶³ Do đó, Hê-bơ-rơ 1:1, “Đời xưa Đức Chúa Trời, trong nhiều lần đã dùng các đấng tiên tri xác nhận chính Ngài, rồi đến những ngày sau rốt này đã xác nhận sự sống lại của Con Ngài từ kẻ chết,” bởi sự ban cho Hội thánh đặc tính phẩm cách giống như Ngài đã có, làm cho Hê-bơ-rơ 13:8 hoàn toàn chính xác.

¹⁶⁴ Không một cái lông nào có thể bị lấy ra khỏi đó. Đó là những cái lông chim ưng. Chúng nằm chặt chẽ với nhau, bởi vì chúng là chim trên trời. [Băng trống—Bt.]...chúng ăn thức ăn chim ưng.

¹⁶⁵ Bây giờ chúng ta để ý điều đó, “Đời xưa trong nhiều lần, nhiều cách, Ngài đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta, rồi trong những ngày sau rốt này Ngài phán dạy chúng ta qua Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ, mà Ngài đã khiến sống lại từ kẻ chết.” Và ở đây Ngài ở giữa chúng ta, sau hai ngàn năm, cũng Chúa Jêsus đó, không phải một trong các đấng tiên tri; Chúa Jêsus, halêlugia, Con của Đức Chúa Trời đã sống lại!

¹⁶⁶ Chúa Jêsus phán, ngày nọ, Ngài phán, “Dòng dõi gian dân hung ác này tìm kiếm dấu lạ, và chúng sẽ có được một dấu lạ.”

Một dòng dõi gian dân hung ác. Khi nào thì thế gian độc ác, hay gian dân và đồi trụy, hơn hiện giờ?

167 “Như việc đã xảy ra trong thời Giô-na, như Giô-na đã ở trong bụng cá voi ba ngày đêm, Con Người cũng phải ở trong lòng đất ba ngày đêm.”

168 Thế thì, “dòng dõi hung ác và gian dân” đã nhận được một dấu lạ. Loại dấu lạ gì? Dấu lạ về sự sống lại. Và chúng ta có điều đó ngày nay, sau hai ngàn năm, Ngài vẫn sống. Ngài ở giữa chúng ta, tối nay, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, xác nhận chính Ngài bằng những đặc tính phẩm cách của Đức Chúa Trời, bày tỏ Lời trong thời đại này mà Ngài đã hứa làm. A-men.

169 Đó là Lời. Vậy thì anh chị em sẽ tin dấu lạ, là điều kế tiếp, những ngày sau rốt, sự xác nhận của Ngài bởi Con Ngài không? Để ý.

170 Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se nhiều lần. Trong Phục truyền luật lệ ký 18:15, nói, “Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một Đấng Tiên tri giống như ta.” Vậy thì để ý. Đó là Lời. Đó là Lời. Đó là Đức Chúa Trời. Đó không phải là Môi-se. Làm sao Môi-se biết điều đó? Ông là con người mà. Nhưng Đức Chúa Trời, phán qua Môi-se, đã nói điều này. Anh em tin điều đó không? Tốt lắm.

171 Bây giờ để ý Chúa Jêsus, hãy theo dõi những đặc tính phẩm cách của Ngài—của Ngài xác nhận Lời được hứa này đúng thế nào. Ngài chắc chắn đã làm thế. Ngài được xác nhận bằng đặc tính phẩm cách này mà Môi-se đã nói Ngài sẽ có.

172 Nhiều người trong số họ, giống như ngày nay, họ muốn thấy nhà lãnh đạo vĩ đại nào đó. “Ồ, đây là Tiến sĩ Triết học A hay B nào đó. Ông ấy xuất thân từ Đại học Hartford.” Hay là, “Ông ấy xuất thân từ một nơi nào đó rất quan trọng như thế.” Điều đó không phải là sự xác nhận của Đức Chúa Trời. Không, không. Không có liên quan gì về điều đó. Chính Lời là những gì xác nhận Đức Chúa Trời. Hiểu không?

¹⁷³ Chúa Jêsus không phải là một học giả, Ngài cũng không phải là một thầy tế lễ, Ngài cũng không phải là thầy dạy luật, với thế gian. Ngài là một người nổi loạn, với thế gian.

¹⁷⁴ Nhưng Đức Chúa Trời đang xác nhận Lời Ngài qua Ngài, mà làm cho Ngài thành Em-ma-nu-ên. Đó là sự xác nhận của Ngài. Vậy thì, ở đây, Chúa Jêsus đáp ứng điều này chính xác những gì Đức Chúa Trời trong nhiều lần đã phán Ngài sẽ làm, qua Môi-se, những gì Ngài sẽ làm.

¹⁷⁵ Bây giờ hãy xem khi Ngài gặp Phi-e-rơ, như chúng ta làm nó thành vở kịch tối hôm nọ, khi Ngài gặp Phi-e-rơ và nói cho Phi-e-rơ biết ông tên gì. Dấu lạ này xác nhận sự tuyên bố chức Mê-si của Ngài, với Phi-e-rơ, vì Lời đã nói, “Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi sẽ đẩy lên một Đấng Tiên tri.”

¹⁷⁶ Và Phi-e-rơ đến gần, mà lúc ấy là Si-môn, đến gần nơi Ngài ở. Và Chúa Jêsus nhìn ông, phán, “Tên ngươi là Si-môn, và ngươi là con của Giô-na.” Điều đó xác nhận tính cách của Đấng Christ là Lời đó mà Môi-se đã hứa. Phi-e-rơ nhận ra rằng dấu hiệu đó xác nhận Chúa Jêsus như là Đấng Mê-si. “Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ,” sự xúc dầu cho những ngày sau rốt. Với Na-tha-na-ên...Nên nhớ, Ngài đã nói tên ông là Si-môn.

¹⁷⁷ Bây giờ, hãy xem, với Na-tha-na-ên Ngài đã nói cho biết điều ông đã làm. “Ngươi đã ở dưới cây vả khi Ta thấy ngươi.” Điều đó xác nhận Ngài là Đấng Mê-si.

¹⁷⁸ Thừa rằng, “Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Ngài là Vua của Y-sơ-ra-ên.” Ngài được xác nhận bởi đặc tính phẩm cách của Lời được hứa mà Ngài đã có là Đấng Mê-si. “Chúa là Đức Chúa Trời các ngươi sẽ đẩy lên một Đấng Tiên tri.”

¹⁷⁹ Người đàn bà nhỏ bé bên giếng, Ngài đã nói cho bà biết những gì bà có, và điều đó xác nhận Ngài như là Đấng Mê-si đã hứa này. Hiểu không?

¹⁸⁰ Tính cách của Ngài, những đặc tính phẩm cách của Ngài, là Lời được chứng nhận. Là những đặc tính phẩm cách của Ngài tỏ cho thấy rằng Lời là Đức Chúa Trời, vì thế đó là Đức Chúa Trời được xác nhận trong Đấng Christ. Vậy hãy theo dõi điều đó. Chú ý.

¹⁸¹ Với Phi-e-rơ, Ngài được xác nhận với Phi-e-rơ bởi việc gọi tên ông. Ngài được xác nhận với Na-tha-na-ên bởi nói cho biết những gì ông đã làm. Ngài được xác nhận bởi người đàn bà, bởi việc nói cho biết bà là gì. Những gì ông...*ông* là ai; những gì *ông* đã làm; và những gì *bà* đã làm. Ngài đã xác nhận đặc tính phẩm cách Đấng Mê-si của Ngài mà đó là đặc tính phẩm cách của Đấng Mê-si.

¹⁸² Hãy nhìn xem người đàn bà nói điều giống như vậy. “Lạy Chúa, tôi nhìn biết rằng Chúa là một đấng tiên tri. Chúng tôi đã không có một tiên tri từ hàng trăm năm nay. Chúng tôi đã có nhiều giáo hội, nhiều sự xáo trộn và sự khác biệt giáo phái, nhưng chúng tôi không có một tiên tri hàng trăm năm nay. Chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, đây là điều sẽ xác nhận Ngài.”

¹⁸³ Ngài phán, “Ta người đang nói với ngươi, chính là Đấng ấy.” Không có gì không chắc chắn về điều đó, “Ta là Đấng ấy.” Điều đó đã xác nhận Ngài.

¹⁸⁴ Người đàn bà bị băng huyết, xác nhận Ngài là Lời. Bằng cách nào? Bằng những gì Ngài đã làm khi đức tin của bà chạm vào Ngài. Ngài quay lại và phán, “Ai đã rờ đến Ta?” Ngài biết điều gì đó đã xảy ra. Điều đó đã xác nhận Chúa Jêsus như là Đấng Mê-si.

¹⁸⁵ Bà tin điều đó, và bà nói, “Nếu tôi chạm đến vạt áo Ngài, tôi sẽ được lành.”

¹⁸⁶ Vì vậy ngay khi bà chạm đến, Ngài quay lại, phán, “Bây giờ ai đã rờ đến Ta?” Và hết thấy họ đều chối điều đó. Nhưng đặc tính phẩm cách Đấng Mê-si của Ngài...

¹⁸⁷ A-men! Tôi hi vọng anh chị em hiểu điều đó, thưa hội chúng. Hãy lắng nghe, vì chúng ta sắp kết thúc.

¹⁸⁸ Bà đã rờ Ngài tại đó. Có hàng trăm người, có lẽ, đang cố gắng rờ đến Ngài. Thậm chí Phi-e-rơ đã trách Ngài, nói, “Ồ, mọi người đang đụng Ngài.”

¹⁸⁹ Ngài phán, “Đúng, nhưng người nào đó đã rờ vào Ta khác hẳn.” Đó là sự khác thường ấy, đức tin đó rờ vào. Hiểu không? Ngài phán, “Người nào đó đã rờ Ta. Đó là sự va chạm khác thường. Ta thấy mình yếu đi. Sức lực từ Ta mà ra. Quyền phép từ Ta mà ra.” Lúc ấy, Ngài đứng ở đó.

¹⁹⁰ Vậy thì, nói cách khác, ngay cả môn đồ của Chính Ngài cũng nói, “Ngài dường như—dường như Ngài là người không để ý nào đó.Ồ, dân chúng, mọi người đang đưng đến Ngài mà.”

¹⁹¹ Hãy xem Ngài, hãy xem sự xác nhận của Ngài lúc này. Ngài quay lại, nhìn khắp đám đông. Ngài gọi bà ra ngay. Bà không thể lẫn tránh lâu hơn nữa. Ngài đã nói cho bà biết tình trạng của bà, và phán, “Đức tin người đã chữa lành người.”

¹⁹² Bà đã biết, bởi điều này, rằng, Hê-bơ-rơ 4:12, “Lời phân biệt những ý tưởng, ý định trong lòng.” Đặc tính phẩm cách của Ngài xác nhận Ngài là “Lời của Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” A-men.

¹⁹³ Tôi nghĩ sự việc giống như vậy tối nay xác nhận Ngài, Chúa Jêsus Christ đã sống lại đang sống giữa chúng ta tối nay, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Vậy thì, như Hê-bơ-rơ 13:8 là đúng, tính cách của Ngài sẽ xác nhận Ngài ngày hôm nay, như đã có lúc ấy, cùng một thể cách như nhau.

¹⁹⁴ Hãy xem Cơ-lê-ô-ba và họ, sau sự sống lại. Chúa Jêsus đã xác nhận chính Ngài cách Ngài bẻ bánh đó, mà Ngài đã làm điều đó đúng như cách Ngài đã làm trước khi Ngài chịu khổ hình. Và họ... Điều đó xác nhận đặc tính phẩm cách của Ngài, bởi vì đó là cách Ngài đã làm.

¹⁹⁵ Vậy thì nếu tối nay Ngài ở đây, làm thế nào Ngài xác nhận chính Ngài? Thật giống như Ngài đã làm trong thời gian qua, thì Ngài hôm nay, và mãi mãi cũng làm giống như vậy. Nó là sự xác nhận. Hê-bơ-rơ 4, bốn...14 và 15, “Ngài bây giờ...” Nói, “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta.” Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta ngay bây giờ. Sau sự sống lại của Ngài, sau sự chết của Ngài, sau sự chôn của Ngài, sau sự sống lại của Ngài, sau sự thắng thiên của Ngài, a-men, Ngài vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta. A-men. Ngài là thế, ngay bây giờ, với mỗi người đàn ông và đàn bà ở đây mà sẽ tin điều đó. Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

¹⁹⁶ Ngài sống luôn luôn. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Những đặc tính phẩm cách của Ngài luôn luôn xác nhận Ngài như Ngài đã có khi Ngài còn sống trên đất. Ngài vẫn đang sống ở đây, tối nay, trong hình thức của Thánh Linh. Ngài sống luôn luôn. Và những đặc tính phẩm cách của Ngài đi theo Ngài, đúng như nó đã luôn luôn có, nếu Ngài vẫn đang sống.

¹⁹⁷ Tôi biết ơn, điều đó, tối nay, “Đời xưa Đức Chúa Trời, đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt này qua Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ.”

¹⁹⁸ Chà, tôi không biết tôi đã nói điều đó lâu. Tôi đã quên về điều đó như thế. Tôi xin lỗi. Tôi sẽ chỉ...Tôi sẽ dừng lại.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁹⁹ Kính lạy Cha Thiên thượng, Chúa Trời đầy lòng thương xót! Lạy Chúa, con—con...có lẽ con nói quá nhiều. Con cầu nguyện, Chúa ôi, nếu con đã vậy, xin Ngài tha thứ con. Nhưng, Chúa ôi, con không thể cầu xin sự tha thứ cho những gì con đã nói. Con đã nói chỉ những gì Ngài phán trong Lời Ngài ở đây.

²⁰⁰ Bây giờ chỉ một hay hai lời từ Ngài, Chúa ôi, có lẽ mọi người ở đây sẽ thấy điều đó tối nay. Những người đau yếu, đáng thương sẽ được chữa lành khi họ thấy rằng Ngài vẫn là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm lớn của chúng con. Con cầu nguyện, Chúa ôi, trong vài phút tới đây, để Ngài sẽ làm cho Sứ điệp này sống lại trong hiện thực. Với những gì con đã nói bởi Lời, nguyện xin đặc tính phẩm cách của Ngài xác nhận Ngài ở giữa chúng con, tối nay, hầu cho Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁰¹ Chỉ một lát lúc này. Chúng ta, tôi—tôi thật sự trễ một chút, nhưng hết thấy anh chị em sẽ chịu đựng khá lâu để có một hàng người xin cầu nguyện ngắn trong mười lăm, hai mươi phút chứ? Nếu được, hãy giơ tay lên, nói, “Chúng tôi...” Tốt lắm, cảm ơn—cảm ơn anh chị em. Tôi đã hứa sẽ để anh chị em ra về lúc chín giờ ba mươi. Cho đến lúc ấy; vẫn còn hai mươi phút. Vậy nếu anh chị em cho tôi khoảng mười phút nữa, tôi sẽ đi nhanh.

202 Chúng ta hãy xem, họ đã phát ra thể cầu nguyện gì ngày hôm nay? [Một anh em nói, “O.”—Bt.] O à? Số gì, chúng ta đã bắt đầu tối hôm kia ở đâu, số một, một phải không? [“Tôi nghĩ là số một.”] Vâng, ừ-m.

203 Và rồi chúng ta, tối hôm qua, chúng ta chỉ...Chúa Thánh Linh...Tôi đang lắng nghe ngày hôm nay, và lặp lại những gì đã được nói. Một số tên tiếng Pháp, tôi đã...Chúa Thánh Linh; cách duy nhất tôi có thể làm điều đó, cứ chờ đợi và thấy.

204 Xem đấy, thỉnh thoảng khi anh em thấy một khái tượng, nó phải được nói lại nhiều lần và giải thích. Nó được thông giải. Một khái tượng, giống như anh em—anh em thấy một—một con chiên, điều đó có thể có nghĩa lông chiên. Đấy, anh em cũng phải có sự giải thích về điều đó, đấy, và truyền đạt lại khái tượng và giải thích điều đó.

205 Và tôi để ý tối qua, tôi—tôi không thể phát âm những tên tiếng Pháp ấy, tôi phải đánh vần nó ra.

206 Ở Phi châu và khắp những người Hottentot và ngoại giáo kia, và các thứ, Nó sẽ có việc đánh vần tên của họ ra ngay, nói cho họ biết họ là ai, đánh vần nó bằng ngôn ngữ của họ. Họ, họ sẽ biết nó là gì, ngay khi bạn đánh vần nó ra. Nhưng, xem đấy, nhưng Ngài biết mọi thứ tiếng. Ngài là Đức Chúa Trời Đời đời.

207 Chúng ta hãy bắt đầu tối nay từ, chúng ta hãy nói, bảy mươi lăm, đến một trăm, chữ O. Chữ O, anh ấy nói thể phải không? Tôi...[Một anh em nói, “Vâng. O.”—Bt.] O, O. Vâng. Được rồi. Ai có thể cầu nguyện số bảy mươi lăm, hãy cho chúng ta xem? Chữ O, thể cầu nguyện có chữ O, bảy mươi lăm, hãy giơ tay lên, xem ai có. Những thể chữ O. Được rồi. Hãy đến ngay tại đây. Bảy mươi lăm, tám mươi, tám mươi lăm, chín mươi, chín mươi lăm, một trăm, đến theo lối này nếu các bạn muốn. Được rồi, đó là, xếp thẳng hàng ở đây, nhanh lên, bởi vì chúng ta sẽ không có thì giờ. Tôi sẽ thật sự tin rằng anh em sẽ làm điều đó.

208 Hãy nhìn vào thể cầu nguyện của các bạn. Hãy nhìn thể cầu nguyện của người bên cạnh. Thật là một...Và xem thử người nào đó bị tàn tật, đưa họ vào ngay trong hàng người xin cầu nguyện. Vậy nếu họ có thể chữ O, thật đúng chữ O, bảy mươi-...

209 Bấy mười lăm đến một trăm, xếp thẳng hàng ngay trên đây, nếu các bạn muốn. Bất kể bạn ở đâu, trên các ban công, hay bất cứ nơi nào, hãy đi xuống ngay, và đứng vào hàng nhanh như có thể được, nếu các bạn muốn, để tiết kiệm thời gian.

210 Bây giờ những người còn lại ở đây, mà không có thể cầu nguyện, mời các bạn giơ tay lên và nói, “Tôi không có thể cầu nguyện, Anh Branham, nhưng tôi tin”? Hãy giơ tay lên.

211 Bây giờ nên nhớ, tôi sẽ nói với anh em về Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta.” Ngài là *Giê-hô-va Di-rê*, “của lễ sẵn sẵn của Chúa.” Ngài là *Giê-hô-va Ra-pha*, “Chúa chữa lành mọi bệnh tật người.” Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài là *Giê-hô-va Ma-na-se*. Ngài vẫn là, một *cái mộc*, một *cái khiên*, *sự bình an* của chúng ta. Thế đấy, bao nhiêu anh chị em tin rằng mọi danh cứu chuộc đó của Đức Giê-hô-va được áp dụng cho Chúa Jêsus? [“A-men.”—Bt.] Tất nhiên, Ngài phải là vậy. Nếu Ngài—nếu Ngài...Ồ, chúng không thể phân rẽ được, vì thế Ngài phải là tất cả điều đó. Và nếu Ngài vẫn là Giê-hô-va Di-rê, thì Ngài là Giê-hô-va Ra-pha. Nếu Ngài là Giê-hô-va Di-rê...Ngài là *Giê-hô-va Di-rê*, là “của lễ sẵn sẵn về sự cứu chuộc của Chúa,” thì Ngài là *Giê-hô-va Ra-pha* mà “chữa lành mọi bệnh tật của chúng ta.” A-men. Sự chữa lành chỉ có thể đến bởi Đức Chúa Trời.

212 Được rồi, trong khi mọi người xếp hàng; tôi không có thì giờ để thấy họ là ai và họ là gì. Nhưng bây giờ, tất cả ở ngoài đó biết rằng tôi không biết quý vị, hãy giơ tay lên, nói, “Tôi có nhu cầu về Đức Chúa Trời. Nhưng anh không biết tôi, Anh Branham, nhưng tôi có một nhu cầu về Đức Chúa Trời. Tôi đang thật sự giơ tay lên.”

213 Bây giờ nếu anh chị em cứ ổn định trong vài phút, hãy xem, cẩn thận, hãy yên lặng. Bây giờ tôi không có ý, khi tôi nói, “yên lặng,”...Nếu Chúa làm điều gì, anh chị em sẽ muốn ngợi khen Chúa; đó là sự thờ phượng. Nhưng điều mà tôi muốn nói, “chỉ dừng đi lại, đứng lên,” anh chị em biết đấy, điều đó thiếu tôn kính. Hiểu không? Và Chúa Thánh Linh rất nhạy, rất rụt rè. Hiểu không? Bất cứ điều gì giống như thế, thật sự là khỏi tôi, và tôi

cứ phải tranh chiến lúc đó, lần nữa, đây. Nhưng xin anh chị em hãy yên lặng lắng nghe!

214 Anh chị em còn nhớ lời hứa đầu tiên của Ngài không? “Hãy làm cho dân sự tin người, và rồi chân thành, thì không điều chi có thể đứng nổi trước lời cầu nguyện.” Anh chị em nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng thế. Và điều đó...Tôi đã không thấy nó sai từ đó đến nay, và nó sẽ không sai trật. Đó là Đức Chúa Trời.

215 Bây giờ chúng ta sẽ đi nhanh với hàng người xin cầu nguyện, để chúng ta có thể cầu nguyện được nhiều như có thể được, vì nhiều người. Nhưng anh chị em nào có thể cầu nguyện mà không được gọi tối nay, cứ giữ nó lại, chúng tôi sẽ gọi sau. Được rồi.

216 Bây giờ các bạn ở ngoài đó không có thể cầu nguyện, nên nhớ. Hay là, các bạn ở ngoài đó, dù các bạn có thể cầu nguyện hay không, cứ tin rằng Ngài giống như trong Hê-bơ-rơ chương 4 ở đây. “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta.” Xem thử Ngài vẫn y nguyên không...Xem thử Đức Giê-hô-va có bày tỏ chính Ngài ở giữa dân sự Ngài, như Ngài đã làm trong thời Sô-đôm không. Được rồi.

217 Được rồi, thưa quý vị. Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện, bây giờ, thật tôn kính. Bây giờ nên nhớ, một Lời từ Đức Chúa Trời còn nhiều hơn bất cứ ai có thể nói. Bây giờ, người đàn ông này ở đây, tôi—tôi không biết anh ấy. Và tôi đoán anh ấy là...Anh là người lạ với tôi, phải không, thưa anh? [Người anh em nói, “Vâng.”—Bt.] Anh là người lạ. Chúng ta biết một điều, rằng cả hai chúng ta phải đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ngày nào đó; như con người, chúng ta phải gặp tại Đó. Đây là lần gặp gỡ đầu tiên của chúng ta.

218 Bây giờ nếu anh đến đây, nếu anh bị đau, tôi không biết; có thể là điều gì khác, đây. Nhưng nếu tôi—nếu tôi đặt tay trên anh, nói, “Ngợi khen Chúa! Hãy đi, được mạnh khỏe.” Điều đó tốt lắm. Anh có thể tin điều đó. Nhưng nếu như Ngài nói cho anh biết anh có gì không ổn thì sao? Bây giờ, đây, điều đó khác hẳn, thế thì anh biết điều đó xác nhận đặc tính phẩm cách của Ngài. Đây, đó không phải là tính cách của tôi. Tôi là con người; tôi sẽ không biết gì về anh ấy. Tôi chỉ nói cho anh ấy biết, “Tôi không biết anh.”

Anh ấy không biết tôi. Nhưng điều đó sẽ làm gì? Điều đó sẽ xác nhận tính cách của Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Biết rằng điều đó không thể là tôi, không thể là tôi, vì tôi không biết người đó. Tôi sẽ giơ tay lên; *đấy* là Lời. Hiểu không? Tôi không biết anh ấy. Anh ấy không biết tôi. Nhưng đặc tính phẩm cách của Chúa Jêsus Christ...

²¹⁹ Nếu Chúa Jêsus đang đứng ở đây, và anh ấy, bị đau, nếu anh ấy nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin chữa lành con,” Chúa Jêsus sẽ nói với anh ta điều gì? “Ta đã làm điều đó rồi.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²²⁰ “Ngài đã vì sự gian ác chúng ta mà bị thương; bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.” Tất cả sự cứu chuộc mà chúng ta có được giải quyết ở đồi Calvary. Từ đó trở đi, chính là đức tin, tin công việc đã hoàn tất. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

²²¹ Vậy thì, bây giờ nếu Chúa Jêsus vẫn sống, và tôi đã nói chuyện về Lời Ngài...Các bạn đấy, hãy trở lại với sự đơn sơ đó và đức tin, tin Lời Ngài. Khi Ngài gặp tôi đêm đó, Ngài phán, “Sẽ ứng nghiệm rằng người sẽ biết được ngay cả bí mật của lòng họ. Họ sẽ không tin dấu hiệu thứ nhất của bàn tay, thì họ sẽ phải tin dấu hiệu này.” Hiểu không? “Họ không làm điều đó, thì huyết rửa sạch đất.”

²²² Giống như đã xảy ra trong thời Môi-se. Nói, “Họ sẽ không tin hai dấu hiệu, thì huyết đổ ra trên đất,” xem đấy, “đổ nước trên đất, nó sẽ trở nên máu.”

²²³ Bây giờ chỉ tìm thấy, nếu tôi có thể thật sự biết được bệnh của anh là gì, điều đó sẽ thỏa mãn và làm cho anh tin, phải không? [Người anh em nói, “Chắc chắn vậy.”—Bt.] Anh biết đó chắc phải là đặc tính phẩm cách của Người mà tôi đang nói về, là Chúa Jêsus Christ.

²²⁴ Người đàn ông ấy, như tôi vừa nhìn anh ấy, di chuyển ở phía sau. Anh ta bị phủ bóng. Không có điều gì mà y khoa sẽ giúp được người đàn ông ấy. Anh ấy đang ở trong tình trạng sắp chết. Đúng thế. Anh ấy vừa trải qua ca mổ, và ca mổ là một ca mổ làm kiệt sức. Và đó là bệnh ung thư, và ung thư đã ăn lan khắp cơ

thể anh. Nếu đúng thế, anh hãy giơ tay lên. Chỉ Đức Chúa Trời có thể chữa lành anh ấy. [Người anh nói, “Halêlugia! Halêlugia! Halêlugia!”—Bt.] Nhưng, nhìn kia, tôi muốn nói vài lời với anh, thưa anh. Con quỷ đó có thể ẩn náu sau con dao của bác sĩ, nhưng nó không thể lẩn trốn Đức Chúa Trời. Anh tin điều đó không? Anh tin điều đó không? [“Ô! Ô!”] Thế thì tôi cầu nguyện, rằng, nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, xin bịnh đó lìa khỏi anh ấy, xin cho người ấy sống. Không việc gì; chỉ bị yếu đi. Được rồi.

225 Chị với tôi là người lạ với nhau, một người đàn ông và một người đàn bà gặp nhau. Vậy thì, như một người đàn ông, tôi không biết chị. Và có lẽ, như một người đàn bà, chị không biết tôi; chị không biết gì hơn tên tôi, hay bức ảnh, hoặc điều gì như thế. Nhưng chúng ta không biết nhau. Đó là những đặc điểm của chúng ta. Chúng ta không biết tính cách của nhau. Nhưng đặc tính phẩm cách của Đấng Christ, Ngài là Lời, và Lời được hứa dành cho thời đại này. Chị đã nghe tôi nói về điều đó. Thế thì những đặc tính phẩm cách của Ngài sẽ xác nhận Ngài ở đây. Không phải tôi xác nhận Ngài. Tôi không biết chị. Chị hiểu đấy. Hội chúng của—của chúng ta biết điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Tôi là—tôi là con người. Tôi chỉ là anh em của các bạn.

226 Giống như người đàn bà bên giếng, nói điều gì đó mà không ổn, điều gì đó sai với chị, hay những gì chị muốn có, hay chị ở đây để làm gì. Hãy để cho Đức Chúa Trời là quan án cho điều đó. Chị đang chịu đau khổ vì tình trạng thiếu máu. Đúng thế, phải không? [Người chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.]

227 Tôi—tôi thường xuyên đụng phải điều đó, người nào đó nghĩ tôi đoán thế. Tôi không đoán. Không. Thỉnh thoảng, tôi cảm thấy điều đó, người nào đó nghĩ thế. Anh chị em không thể giấu ý nghĩ của mình lúc này. Bây giờ có khoảng, tôi biết, có khoảng hai người đây nghi ngờ đang ngồi đây. Hiểu không? Vì thế bây giờ nên nhớ tôi cũng có thể gọi tên các bạn, Đức Chúa Trời có thể, vậy các bạn hãy bỏ ý nghĩ đó đi. Hãy để tôi tỏ cho các bạn biết.

228 Hãy nhìn đây, thưa chị. Hãy nhìn tôi. Tôi không biết Ngài đã bảo chị điều gì, nhưng tôi—tôi biết Ngài là ai. Và đó là đặc tính

phẩm cách của Ngài đã xác nhận. Vâng, đó là tình trạng thiếu máu, máu, nước.

229 Bây giờ, ở đây, đây là điều gì đó. Xem thử họ nghĩ đây là việc đoán mò không. Chị đang cầu nguyện cho một đứa trẻ, nó ở đây. [Người chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Đúng thế. Nó bị bệnh, ở trong họng, [“Vâng.”], a-mi-đan, nấm vòm họng. Nó cần phải mổ. Không đúng sao? [“Đúng.”] Hãy lấy khăn tay đó và đặt trên nó, và tin. [“Vâng.”] Đừng nghi ngờ. Nó sẽ không cần giải phẫu. Bây giờ chị hãy tin hết lòng.

230 Chị thế nào? Sự việc là, vì người đàn bà này ở đây, chị sợ hãi về điều gì đó. Chị sợ rằng một vết chàm đã biến chứng thành ung thư. Ủ-m, ừ-m. Bây giờ hãy đi, tin, và điều đó sẽ không xảy ra cách ấy. Cứ đi, tin bằng cả tấm lòng. Những đặc tính phẩm cách đó, không phải của tôi; của Ngài!

231 Anh chị em tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều đó sẽ làm cho mọi người tin. [“A-men!”]

232 Bây giờ, tôi không biết chị. Tôi là người lạ với chị. Đức Chúa Trời biết chị. Chị tin điều đó không? Chị biết rằng tôi không biết chị, và chị biết chị không biết tôi, vậy chị cũng tin rằng Thánh Linh này mà đang phán không thể là linh của tôi chứ? Bởi vì, tôi, như một người đàn ông, tôi không biết chị. Nhưng đặc tính phẩm cách của Lời được hứa là Lời mà sắc hơn gương hai lưỡi, và xem xét những tư tưởng và ý định trong lòng.

233 Chị bị đau nặng. Chị bị bệnh phụ nữ, mà ở tử cung, và đó là ung thư tử cung. Và chị đã đi và trị liệu loại nào đó, đó là trị liệu bằng phóng xạ, và điều duy nhất điều đó đã làm là nó ăn lan khắp cả người chị. Và chị sẽ—chị sẽ chết nếu Đức Chúa Trời không chữa lành chị. Điều đó đúng. Chị tin giờ này Ngài sẽ chữa lành chị không? [Người chị nói, “Vâng.”—Bt.] Nguyên xin Chúa của Thiên đàng quả trách con quỷ mà ẩn trốn khỏi bác sĩ. [“Ồ!”] Nó có thể ẩn trốn chất phóng xạ, nhưng không thể trốn khỏi Chúa Thánh Linh. Hãy đi, tin Ngài, bây giờ, thưa chị. Đừng nghi ngờ gì hết, nhưng tin.

234 Anh tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành tình trạng hen suyễn đó, và làm cho anh khỏe mạnh chứ? [Người anh em đó

nói, “Vâng.”—Bt.] Anh tin điều đó không? Thế thì cứ đi đường của mình, vui mừng, nói rằng, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Con tin bệnh suyễn của con đã hết.”

²³⁵ Anh thế nào? Anh bị bất an. Anh bị bất an trong một thời gian dài. Trong đó, nó đã gây ra chứng loét dạ dày đến trong dạ dày của anh, mà làm cho anh—bệnh đau dạ dày của anh. Và anh muốn...Anh muốn ăn bữa tối chứ? Anh sẽ làm những gì tôi bảo anh làm chứ? Hãy đi, ăn, trong Danh Chúa Jêsus.

²³⁶ Chị tin hết lòng không? [Người chị ấy nói, “Tôi tin.”—Bt.] Chị trông có vẻ là, một phụ nữ trẻ đẹp đầy năng lực. Chị tin tôi là đầy tớ của Ngài không? [“A-men.”] Chị tin đặc tính phẩm cách của Ngài có thể ở đây chứ, với...Lời, chính Nó, và lời hứa dành cho thời đại này, “Những việc Ta làm các ngươi cũng sẽ làm”? [“A-men.”] Tôi không thể chữa lành. Ngài đã làm điều đó rồi; nhưng đặc tính phẩm cách của Ngài bày tỏ Ngài, có thể nói điều gì không ổn với chị. Chị mắc một chứng bệnh của quý bà, bệnh phụ nữ. [“Vâng, thưa anh.”] Chị tin giờ này rằng Chúa sẽ chữa lành chị không? [“Vâng. A-men.”] Hãy tiếp tục con đường của chị, nó không làm phiền chị nữa. Hãy tin hết lòng.

²³⁷ Chị tin tôi là đầy tớ của Ngài không? [Người chị ấy nói, “Vâng, thưa anh.”—Bt.] Nếu Chúa nói cho tôi biết chị bị bệnh gì, chị sẽ tin đó là đặc tính phẩm cách của Chúa Jêsus Christ chứ? Chị bị đau lưng. Nó không còn nữa. Hãy đi, tin bằng cả tấm lòng. Hãy tin.

²³⁸ Hãy đến, thưa chị. Chị cũng bị đau dạ dày. Hãy tin hết lòng, và đi ăn bữa tối của chị. Hãy quên nó đi. Chúa Jêsus Christ làm chị khỏe mạnh.

²³⁹ Hãy đến. Bệnh chị là thuộc về máu. Chị bị bệnh tiểu đường. Chị tin rằng Chúa sẽ làm cho chị khỏe mạnh và chữa lành chị về bệnh đó chứ? Hãy đi tiếp con đường của mình, và nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa Jêsus,” làm cho chị khỏe mạnh. Hãy đi, tin bằng cả tấm lòng.

²⁴⁰ Hãy đến. Lưng của chị, chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cái lưng và làm cho chị khỏe mạnh không? Hãy đi con đường của mình, và vui mừng, và nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa Jêsus.”

241 Chị cũng có điều gì không ổn với cái lưng. Cứ tiếp tục đi, nói, “Cảm ơn Chúa, Chúa ôi. Con được lành.” Hãy tin điều đó hết lòng.

242 Chị cũng bị đau ở lưng. Chị biết gì về điều đó không? Hãy tin hết lòng giờ này, và cứ đi con đường của mình và được khỏe mạnh. Hãy tin Chúa Jêsus Christ làm cho chị khỏe mạnh. “Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được.” Được rồi.

243 Nếu như tôi đã không nói gì với các bạn; chỉ đi qua và đặt tay trên chị ấy, các bạn có tin chị ấy sẽ khỏe mạnh không? Họ thấy điều gì sai. Các bạn tin chị ấy sẽ lành chứ? Hãy đến đây. Tôi phần nộ vì con quỷ này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Nguyên xin quyền năng của Đức Chúa Trời chữa lành đứa con này. Amen. Đừng nghi ngờ, đừng nghi ngờ chút nào, và chị ấy sẽ khỏe mạnh. Hãy tin hết lòng.

244 Nếu Đức Chúa Trời không chữa lành chị, chị sẽ chống nạng ngày nào đó, vì chứng viêm khớp. Nhưng chị tin rằng Chúa chữa lành bệnh viêm khớp của chị chứ? Thế thì hãy đi, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Con tin Ngài, và Ngài làm cho con khỏe mạnh.” Tốt lắm.

245 Hãy đến giờ này. Thực ra đó là tuổi tác của chị. Chị thật lo lắng. Trở nên bất an, lúc chiều tối. Khi chị làm việc và mọi sự, chị thật lo lắng. Chị tin giờ này không? Thế thì nó không còn làm phiền chị nữa. Hãy tiếp tục đi con đường của mình, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ôi.”

246 Hãy đến, thưa ông. Ông tin rằng Chúa chữa lành bệnh tim không? [Người anh em đó nói, “Vâng.”—Bt.] Sẽ làm cho tim anh khỏe chứ? Cứ tiếp tục đi, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Con tin hết lòng.”

247 Đức Chúa Trời cũng chữa lành bệnh lao phổi, và làm cho khỏe mạnh. Ông tin điều đó, hết lòng không, thưa ông? [Người anh đó nói, “Tôi tin điều đó.”—Bt.] Được rồi. Hãy đi tiếp con đường của mình và vui mừng, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ôi.”

248 Còn các bạn ở ngoài đó thế nào, các bạn tin không? Còn cử tọa thì thế nào? Một số anh chị em trong cử tọa giờ này tin.

249 Người đàn ông này đang ngồi ngay tại đây, với bệnh viêm phế quản, anh tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh viêm

phế quản chú? Được rồi, thế thì, anh có được điều anh cầu xin rồi. A-men.

²⁵⁰ Cao huyết áp, đang ngồi ngay phía sau ông ấy ở đó. Ông tin Chúa sẽ chữa lành bệnh cao huyết áp của ông không? Nó đã lìa khỏi ông rồi, thưa ông. Tôi không biết ông ấy, chưa bao giờ thấy ông ấy trong đời.

²⁵¹ Nay, thưa ông, ông tin rằng sự co thắt trong bắp thịt của ông, sự co thắt dây thần kinh, ông tin rằng Chúa sẽ chữa lành nó chứ? Ông tin chứ? Hãy giơ tay lên nếu ông tin. Được rồi.

²⁵² Vợ ông đang ngồi ở đó, chị ấy buồn bực vì bệnh viêm xoang. Chị cũng tin nó lìa khỏi chị chứ, thưa chị?

²⁵³ Bà đang ngồi ngay phía sau chúng ta ở đó, bệnh viêm dây thần kinh. Bà tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh viêm dây thần kinh của bà không, thưa bà?

²⁵⁴ Đây là một bà mặc áo khoác ngắn, áo khoác màu đỏ, ở đây. Bà ấy đang ngồi đó. Bà ấy cũng bị bệnh viêm xoang. Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành bệnh viêm xoang của bà không? Hãy giơ tay lên, nếu bà tin điều đó.

²⁵⁵ Bất cứ ai ở đây mà tin rằng những đặc tính phẩm cách của Chúa Jêsus Christ ở giữa chúng ta, tối nay, hãy giơ tay lên, nói, “Tôi tin điều đó.” [Hội chúng vui mừng và nói, “Tôi tin điều đó!”—Bt.]

²⁵⁶ Tất cả những người ở trong này, muốn tin nhận Ngài như là Đấng Chữa Lành của mình, hãy đứng dậy tại chỗ, và nói, “Tôi tin điều đó.” Hãy giơ tay lên. Hãy đứng lên, ra khỏi ghế của mình, bất cứ là bệnh gì. Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tôi trao điều đó cho anh chị em, nhân Danh Chúa là Đức Chúa Trời.

ĐỨC CHÚA TRỜI XÁC NHẬN CHÍNH NGÀI
BẰNG NHỮNG ĐẶC TÍNH CỦA NGÀI VIE64-0320

(God Identifying Himself By His Characteristics)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Sáu, ngày 20 tháng Ba, năm 1964, tại Trường Trung học Denham Springs ở thành phố Denham Springs, Louisiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org